

Αντιφωνητής

Λάκων έρωτηθείς
τί επίσταται, είπεν:
ελεύθερος είναι

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 178 / ΤΙΜΗ 0,90 €

1-2-3-4-5-6-7-8ος ΧΡΟΝΟΣ «Α»

Έχοντας κλείσει από την 3η του Σεπτέμβρη επτά χρόνια κυκλοφορίας, προχωράμε σε μία μικρή έπετειακή αναφορά. Συγχωρήστε μας αυτήν την κοινοτυπία, πρόκειται για τη γνωστή ανθρώπινη ανάγκη να δει κανείς πίσω του κάποιο «έργο» που θα απομακρύνει προσωρινά το φάσμα του αναπόδραστου εκμηδενισμού και της ά-νοησίας των πάντων. Προσπαθώντας λοιπόν να διατηρούμε μιάν έπαφή με το μέτρο των ανθρώπινων πραγμάτων, θέλουμε να πιστεύουμε πως μερικοί άρχικοί μας στόχοι έπετεύχθησαν: Διατηρήσαμε την ψυχοπνευματική μας ισορροπία, ήρθαμε σε έπικοινωνία με φίλους και δασκάλους μας, διαδώσαμε την κοσμοθεωρητική μας αίρεση, ύπονομεύσαμε την αυταπάτη περί «πληροφόρησης» σε αρκετούς συνέλληνες.

Νέα; Ειδήσεις; Γεγονότα; Τίποτε δέν υπάρχει και τίποτε δέν γνωρίζουμε. Όλα τόσο μικρά, ρηγά κι άνακυκλούμενα, μόνον όψη αλλάζουν και περνάνε πάνω από τις ζωές μας λάμποντας για ένα άπειρολάχιστο κλάσμα του Χρόνου, τόσο μικρό που δέν προλαβαίνεις ούτε μιά ευχή να κάνεις... Μ' αυτό τό πανταχού παρόν μηδέν προσπαθήσαμε να συγχρωτιστούμε. Δίπλα στους έπαγγελματίες του, που έπιβιώνουν άνασάινοντάς το και έκπνέοντάς το στά μούτρα του κοινού, τό ψηλαφήσαμε από όποια πλευρά του καταφέραμε. Προτιμήσαμε όσες είδαμε σκοτεινότερες - πάντα μας είλκυε τό άποσιωπημένο και τό άπαγορευμένο. Ενδίδοντας στην πρόκληση για έρμηνεία, έπιχειρήσαμε τή σύνδεση των άπειρων ψηφίδων σε ένα άγνωστου έγκυρότητας μά τιμίων προθέσεων σχέδιο, προκειμένου να μοιραστούμε με τόν άναγώστη μιά θέαση αυτού που είναι ό «κόσμος» των Μέσων Μαζικής Έπιρροής.

Δίχως ψευδαισθήσεις για τή σημασία του έγχειρήματος (και για τις δυνατότητές μας), μά και χωρίς τά

βαριδία του κατεστημένου Τύπου, ό όποιος δέν έξυπηρετεί τίποτε παραπάνω από τήν εικονοποιητική λειτουργία που χρειάζεται τό κρατούν σύστημα συμφερόντων, καινοτομήσαμε άποπειρώμενοι τήν άνατομία του κενού. Έτσι, δέν περιοριστήκαμε στην τεκμηρίωση της δράσης του άμερικάνικου «ιμπεριαλισμού», του ύποπατριωτικού «έκσυγχρονισμού» ή της πάνδημης «διαπλοκής» αλλά έπιλέξαμε τή σύγκρουση κατονομάζοντας τους φορείς και τελάληδες παντός έκμαυλισμού και σε τοπικό επίπεδο - καμμία έκπληξη λοιπόν οί μισούντες τό παρόν έντυπο. Θλίψη προκαλεί μονάχα τό πλήθος όσων καλοπροαίρετων μας γνώρισαν μά δέν καταφέραμε να συνεννοηθούμε, ούτε σε όσα θεωρούσαμε στοιχειώδη ή άυτονόητα πολύ δύσκολο πράγμα ή έπικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων...

Λοιπόν, παρά τήν όλοκλήρωση του κύκλου μας, Θεού θέλοντος, άκόμη συνεχίζουμε, άγνωστο για πόσο. Ευχαριστούμε όλους τους συνοδίτες μας και ζητάμε τήν ένεργό συνδρομή τους.

«Α»

Η ήθική ύπερδραστηριότητα της Νομαρχίας Ροδόπης

Εύρισκόμενοι πρό ήμερών στό πανηγύρι (μόνο για τέτοια είμαστε...) της Καρδιάς, άκούσαμε με προσοχή τις δηλώσεις των έπίσημων σχετικά με τή βοήθεια που δόθηκε ή θα δοθεί στον δραστήριο πολιτιστικό σύλλογο του χωριού. Χαρήκαμε τήν εύφράδεια όλου του πολιτικού προσωπικού μας αλλά ξεχωρίσαμε κάτι συγκεκριμένο στις δηλώσεις του νομάρχη Ροδόπης Άρη Γιαννακίδη, κυρίως, μά και στού προέδρου του νομαρχιακού συμβουλίου, Γιώργου Πεταλωτή.

Δέν λέω, είναι γνωστό πως ή Νομαρχία δέν έχει και πολλά χρήματα πλέον να διαχειριστεί. Και σαφώς δέν είναι μεμπτό τό να μην έχει ένισχύσει οικονομικά μιά πολιτιστική δράση της περιοχής, άκόμη κι αν αυτή ύλοποίησε ένα θαυμάσιο λαογραφικό Μουσείο. Θαρρώ όμως ότι δέν μπορείς να άπειθύνεσαι στούς Καρδιώτες ύποσχόμενος τήν ήθική και ψυχική σου συμπαράσταση, τήν όλόκαρδη ταύτισή σου,

τήν πέραν των ύλικών και μετρήσιμων στοιχείων παρουσία σου, τή στιγμή που κάπου άλλο, «σε άλλες χωροχρονικές συγκυρίες», που λέει κι ό νομάρχης, όλα τούτα, τά μέχρι δακρύων συγκινητικά, τά ύπογραμμίζεις με άφειδώλευτες ύποσχέσεις οικονομικών ένισχύσεων.

Θυμίζουμε τις περιπτώσεις του δρόμου για τόν άπομονωμένο χώρο του έκτουρισμένου πανηγυριού στό ύψωμα «Χίλια» (όπου άναμένουν 600.000 ευρώ!) και του υπό συζήτησιν πολιτιστικού κέντρου στό μειονοτικό Δουκάτο (300.000 ευρώ;). Ναι, να δεχθούμε και μεϊς τή σημασία του ψυχικού παράγοντα, «τί θα κερδίσει ό άνθρωπος τόν κόσμο όλον ν' άποκτήσει μά να χάσει τήν ψυχή του;», αλλά ένα μικρό μέρος των προαναφερθέντων ποσών θα βοηθούσε σημαντικά και τά χριστιανικά χωριά του νομού. Έως αυτή ή στάση της Νομαρχίας έρείδει επί της άντίληψης «των χριστιανών ή Πολιτεία είναι ή Άνω Ιερουσαλήμ, ένψω τό Ίσλάμ είναι ένδοκοσμική θρησκεία» αλλά έπισημαίνουμε φιλικά στούς διοικούντες της ότι μερικές συγκρίσεις κάνουν τούς Χριστιανούς συντοπίτες μας... Τούρκους!

K.K.

Όχι Σομαλία... Λουϊζιάνα!

Θά μπορούσε να είναι ένα θαυμάσιο τέστ για τήν έπάρκεια άνάγνωσης των ειδήσεων: Τί είδατε να συμβαίνει στη Νέα Όρλεάνη; Τί γνώμη σχημάτισε ό Έλληνας για τις τρομακτικές εικόνες που μάς έφτασαν από τή χώρα άναφοράς του σύγχρονου κόσμου; Παραμέσα λοιπόν μπορείτε να διαβάσετε τις δικές μας άπαντήσεις, έλπίζουμε όχι χωρίς ένδιαφέρον.

Ήταν ή καταστροφή άπρόσμενη, μιά θεομηνία σαν τό άσιατικό τσουνάμι; Όχι. Ο τυφώνας άνεμενόταν ήδη από τήν 25η Αυγούστου και οί προειδοποιήσεις των ύπευθύνων ήταν παραπάνω από σαφείς. Τότε; Δέν ύπήρχε ή ύποδομή για τήν άντιμετώπιση της καταστροφής, έστω και μετά τήν συντέλεσή της; Στίς ΗΠΑ; Πρός Θεού! Έφταιξε ή προσωπική άνικανότητα του... Τζώρτζ Μπους; Έλατε τώρα, όποιος άναζητά εύθύνες ήγέτη από τό καημένο τό ανθρώπαριο είναι ή βαλτός ή στό ίδιο με κείνον πνευματικό επίπεδο... Σας θυμίσαν πόλεμο ή πραξικόπημα οί εικόνες των 65.000 στρατιωτών (!) που άλώνιζαν στά σπίτια των πλιγέντων; Και μάς! Κατά τήν ταπεινή μας γνώμη άποδείχθηκαν κάποια πολύ σημαντικά πράγματα και τά εκθέτουμε ένα - ένα στην κρίση σας.

(ΣΕΛΙΔΑ 3)

Πρωτοβουλία Πολύδωρα στη Βουλή Τό πολυτονικό σύστημα άποπνικοποιείται;

Υπέρ της προαιρετικής χρήσης του πολυτονικού συστήματος γραφής στον δημόσιο τομέα τάχθηκε ό βουλευτής της ΝΔ, Βύρων Πολύδωρας. Με έρώτησή του προς τόν ύπουργό Έσωτερικών Προκόπη Παυλόπουλο και τήν ύπουργό Παιδείας Μαριέττα Γιαννάκου, ό κ. Πολύδωρας ζητά να μάθει «εάν είναι στίς προθέσεις της κυβέρνησης ή νομοθετική ρύθμιση για τήν άρση της έπικρατούσας άντισυνταγματικότητας, με τήν εισαγωγή της προαιρετικής χρήσης

του πολυτονικού συστήματος γραφής στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα».

Έμεις στο άνωτέρω σεμνό δημοσίευμα του καθωσπρέπει Τύπου προσθέτουμε τήν άσεμνη ευχαρίστησή μας που έπιτέλους ένας κοινοβουλευτικός άνδρας στην Ελλάδα τολμάει να θέσει ένα ζήτημα κόντρα στο ρεύμα και έκτός των ρουσφετολογικών ένδιαφερόντων της πελατείας του, έλπίζοντας να βγει και κάποιος άκόμη συναδέλφος του να ύπερασπιστεί τό δικαίωμα της παραδοσιακής μορφής της γλώσσας μας στην έπιβίωση. Κόντρα στις άγγλολαγνικές πορδές της Διαμαντοπούλου, στούς άτονικούς βαρβαρισμούς των βοθροκάναλων, στην πιθηκοειδή άμερικανοφωνία του κάθε άλήτη - ρουφιάνου - δημοσιογράφου. Ούτε έλιτισμός ούτε προγονοπληξία, όχι. Θέλουμε μόνο να γράφουμε τό «εί πηδηχτείτε, κοπρίτες!» με περισπωμένες. Αυτό.

«Αποσύνδεση» των Υπουργών Παιδείας από φιλοδοξίες «μεταρρυθμιστικής» υστεροφημίας...

Δεν πρόλαβα να σημειώσω στο προηγούμενο φύλλο τη διαφωνία μου με την αποδέσμευση του Λυκείου από τις πανελλήνιες εξετάσεις και ήρθε η ανακοίνωση της Υπουργού Παιδείας κ. Γιαννάκου σχετικά με την πρόθεση του Υπουργείου να κινηθεί ακριβώς προς την κατεύθυνση αυτή. Επαναλαμβάνω ότι όποια μέτρα κι αν ληφθούν στο χώρο της Παιδείας πάντα θα υπάρχουν οι αντίθετες απόψεις. Στο πλαίσιο του διαλόγου, ωστόσο, που είναι - υποτίθεται - επιθυμητός απ' όλες τις πλευρές, θα σχολιάσω ορισμένα από τα νέα μέτρα που προτιμάται να λάβει η Κυβέρνηση για την Παιδεία μας.

Καταρχάς ξεκινώ από τον πολυθρύλητο «διάλογο»: επειδή η ΟΛΜΕ έχει κατηγορηθεί επανειλημμένα ότι αρνείται τη συμμετοχή της σ' αυτόν, διευκρινίζουμε ότι «διάλογος» δεν σημαίνει να καθίσουν όλες οι ενδιαφερόμενες πλευρές στο ίδιο τραπέζι κι εκεί ν' αποδεχτούν απλά τις κυβερνητικές αποφάσεις. Η Κυβέρνηση έτσι αντιλαμβάνεται τον «διάλογο», δυστυχώς όμως δεν είναι αυτή η σημασία του. Και δεύτερο, είναι η αχαρακτήριστη συμπεριφορά του Υπουργείου με τη διαδρομή των προθέσεων του πρώτα στον Τύπο και μόνο εκ των υστέρων να ενημερώνονται καθυστερημένα οι εκπαιδευτικοί διά της υπηρεσιακής οδού. Φυσικά η στάση αυτή δεν είναι καινούργια, ούτε πρωτοεμφανίζεται απ' την παρούσα κυβέρνηση. Κι αν σε περίοδο «διακοπών» θα 'ταν εύλογο οι όποιες ανακοινώσεις να γίνονται μέσω του Τύπου, θα πρόσθετα ότι θα ήταν πράγματι εύλογο αν γινόταν με δελτία τύπου που ανακοινώνονται σε όλα τα μέσα ενημέρωσης και όχι σε επιλεγμένα έντυπα με τη μορφή της «αποκλειστικότητας» (αναφέρω παραδειγματικά πως ο αριθμός των διοριζόμενων καθηγητών το 1999 «διέρρευσε» αποκλειστικά στην «Καθημερινή»). Αν τέτοιες τακτικές δεν απαξιώνουν τους εκπαιδευτικούς, τότε τι τους κάνουν; Στο μεταξύ, οι μαθητές μπορούν να τους ρωτάνε για τις φημολογούμενες αλλαγές κι αυτοί να μην βρίσκονται σε θέση για καμία συγκεκριμένη απάντηση.

Κι έρχομαι στις εξαγγελίες της Υπουργού. Η σημαντικότερη αλλαγή που σκέφτεται να πραγματοποιήσει το Υπουργείο σύμφωνα με όσα δηλώνονται είναι η αποδέσμευση του Λυκείου από τις πανελλήνιες εξετάσεις. Την εξέλιξη

αυτή την υποστηρίζει και η ΟΛΜΕ, αν και αμφιβάλλω κατά πόσο εκφράζει τις αληθινές διαθέσεις των εκπαιδευτικών (βεβαίως, οι εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών στην ΟΛΜΕ είναι εκλεγμένοι -ας μην μας διαφεύγει, ωστόσο, ότι και οι εκάστοτε κυβερνήσεις, που άλλα υπόσχονται και άλλα κάνουν, εκλεγμένες είναι). Ήδη εξέφρασα τη διαφωνία μου με την αποσύνδεση του Λυκείου από τις πανελλήνιες εξετάσεις, αφού, όπως εξήγησα, πιστεύω ότι μια τέτοια εξέλιξη θα οδηγήσει τους μαθητές σε πολύχρονη προετοιμασία στα φροντιστήρια προκειμένου να πετύχουν στις εξετάσεις, κάνοντάς τους να αδιαφορούν πλήρως για ό,τι λέγεται στις σχολικές αίθουσες, εφόσον αυτό δεν θα τους χρησιμεύσει για την επαγγελματική και οικονομική τους αποκατάσταση.

Πέρα όμως από την πρόβλεψη αυτή, η «αποσύνδεση» γεννάει πολλές απορίες. Τι ακριβώς σημαίνει «αποσύνδεση»; Ότι τα θέματα στις πανελλήνιες εξετάσεις δεν θα έχουν καμία σχέση με το περιεχόμενο της διδασκαλίας στο Λύκειο; Αν έχουν σχέση, τότε προφανώς είναι υποκριτικό και καθαρά θέμα «μεταρρυθμιστικού» εντυπωσιασμού το να μιλάμε για «αποσύνδεση». Αν όντως δεν έχουν σχέση, τίθεται πλέον ένα πολύ σοβαρό ηθικό ζήτημα: πώς είναι δυνατόν ν' απαιτείται από τους μαθητές κάτι που δεν τους έχει διδάξει; Ποιοι είναι εκείνοι που θα ωφεληθούν από τέτοιου είδους εξετάσεις; Οι μαθητές των φτωχών ή των πλούσιων οικογενειών; Είναι προφανές, για ν' απαντήσω πρώτα στο δεύτερο και ευκολότερο ερώτημα, ότι οι μαθητές των πλούσιων οικογενειών, που θα 'χουν τη δυνατότητα να προετοιμαστούν με πολλές ώρες

μαθημάτων σε φροντιστήρια και σε ιδιαίτερα, θα 'χουν και τον πρώτο λόγο επιτυχίας σε εξετάσεις με το σύστημα αυτό. Οι περιφημες «ίσες ευκαιρίες για όλους» θα μείνουν κενό γράμμα και οι φτωχοί θα καταδικαστούν στη μοίρα τους από ένα άνισο και ανάλγητο εξεταστικό σύστημα.

Από την άλλη μεριά, το ν' απαιτεί κανείς από τους μαθητές πράγματα που δεν τους έχει διδάξει στο όνομα - τάχα - της όξυνσης της κρίσης, είναι ό,τι πιο υποκριτικό, εγωιστικό και απαράδεκτο έχω ακούσει. Οι νοσταλγοί εξεταστικών συστημάτων παρελθόντων ετών στηρίζουν την επιχειρηματολογία τους σ' αυτήν ακριβώς την «όξυνση της κρίσης». Για να καταδειχτεί, όμως, το άτοπο των συλλογισμών τους, αρκεί να θυμηθούμε περιπτώσεις ήδη από τη «σύγχρονη» εποχή των εισαγωγικών εξετάσεων, όπου η εξεταστέα ύλη ήταν σαφώς καθορισμένη και, παρά ταύτα, συνέβαινε να ζητούνται από τους μαθητές στα Μαθηματικά ή στη Φυσική γνώσεις για τη λύση ασκήσεων ανώτερης βαθμίδας. Αλλά και το μάθημα της Έκθεσης αν εξετάσει κανείς όσο, επί Δεσμίων, δεν είχε συγκεκριμένη ύλη, μπορεί να αντιληφθεί το άδικο ενός συστήματος που απαιτεί να ξέρει κανείς τα πάντα: ο μαθητής καλείται να αναπτύξει τις απόψεις του, π.χ. για την αλλοτρίωση, χωρίς να του 'χει μιλήσει ποτέ κανείς γι' αυτό το θέμα. Και είναι υποχρεωμένος να «γνωρίζει», γιατί επιβάλλεται να 'χει κοινωνικές ευαισθησίες και προβληματισμούς. Όμως ποιος από τους εμπνευστές τέτοιων εξετάσεων έχασε τις ευαισθησίες για να τις βρουν οι έρμιοι οι μαθητές; Γιατί ένας μαθητής θα 'πρεπε να γνωρίζει τα πάντα; Ποιος δύναται να 'ναι παντογνώστης; Γιατί πρέπει οι μαθητές να εκφέρουν άποψη για θέματα πολύπλοκα, πάνω στα οποία ποτέ κανείς δεν τους καθοδήγησε ή δεν τους έδωσε κάποιες εξηγήσεις, τη στιγμή που οι αλαζόνες «παντογνώστες» εμπνευστές τέτοιων συστημάτων αποδεικνύονται άδικοι, ανάλγητοι, εγωιστές και ανίκανοι να σχεδιάσουν ένα ανθρώπινο εξεταστικό σύστημα; Κομπλεξικοί εξεταστές ευλογούν την αυθεντία τους επιλέγοντας θέματα που θ' «αποκαλύψουν» τη «γύμνια» των μαθητών και τη δική τους «ανωτερότητα». Η κρίση όμως δεν οξύνεται με το να ζητάς απ' τους μαθητές πράγματα που δεν έχουν διδαχτεί - η κρίση οξύνεται με την συστηματική καλλιέργεια στο σχολείο της ικανότητας των μαθητών να προεκτείνουν τη σκέψη τους πάνω σε ήδη κατακτημένες γνώσεις. Αν η πληθώρα της ύλης δεν επιτρέπει σε μαθη-

τές και εκπαιδευτικούς να κατευθύνουν τη διαδικασία μάθησης προς αυτή την κατεύθυνση, γι' αυτό δεν ευθύνονται ούτε οι μαθητές ούτε οι καθηγητές, αλλά οι εμπνευστές των ωρολόγιων προγραμμάτων και όσοι καθορίζουν την έκταση της διδακτέας ύλης. Τώρα, αν ο λόγος επιλογής θεμάτων που αντιστοιχούν σε υψηλότερη βαθμίδα γνώσης απ' αυτή των μαθητών δεν σχετίζεται με τα κόμπλεξ των εξεταστών, τότε δύο τινά συμβαίνουν: ή οι επιλογείς των θεμάτων είναι παντελώς ανίκανοι και δεν έχουν επαφή με την πραγματικότητα ή υπάρχει οργανωμένο σχέδιο ώστε να στραφούν οι μαθητές στην παραπαιδεία.

Αναφέρθηκα στην αδιαφορία των μαθητών απέναντι στο Λύκειο σε περίπτωση αποσύνδεσής του από τις εξετάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, μπροστά στην αγωνία τους για την επαγγελματική και την οικονομική τους αποκατάσταση. Νομίζω ότι ακριβώς η επαγγελματική αποκατάσταση είναι το κλειδί για την Παιδεία μας, το οποίο όμως δεν λαμβάνεται συνήθως υπόψη. Αν όσες μεταρρυθμίσεις έγιναν στην Παιδεία μας χαρακτηρίστηκαν αποτυχημένες, αυτό συνέβη επειδή η Παιδεία μας δεν κατόρθωσε να καθοδηγήσει τους μαθητές σε επαγγελματικούς δρόμους που δεν είναι κορεσμένοι και που θ' απαλλάξουν τους νέους απ' το άγχος της επιβίωσης. Όσα λέγονται για «μεταρρυθμίσεις» που θα οξύνουν την κρίση των μαθητών μέσα από μοντέρνα και πλέον ενδεδειγμένα εκπαιδευτικά προγράμματα είναι λόγια του αέρα. Καμία αλλαγή δεν χρειάζεται για να οξυνθεί η κρίση των μαθητών: αυτός ο στόχος επιτυγχάνεται πάντα για πολλούς μαθητές από το παρελθόν έως σήμερα χωρίς το εκπαιδευτικό σύστημα να 'ναι ίδιο για όλους. Είναι βέβαιο επίσης ότι όποιο σύστημα κι αν ακολουθηθεί, κάποιοι θα οξύνουν την κρίση τους και κάποιοι όχι. Απόλυτη επιτυχία δεν θα υπάρξει ποτέ. Αν δεν θέλουμε, επομένως, να κοροιδευόμαστε με «μεταρρυθμιστικές» εντυπωσιασμούς, οφείλουμε να κοιτάξουμε κατάματα το θέμα του επαγγελματικού προσανατολισμού των μαθητών και να προσπαθήσουμε να το αντιμετωπίσουμε. Όλα τ' άλλα δεν είναι παρά προσπάθειες των εκάστοτε Υπουργών να μείνουν στην Ιστορία ως «λαμπροί μεταρρυθμιστές» ικανοποιώντας τη φιλοδοξία τους και μεριμνώντας για την υστεροφημία τους. Να προσέξουν μόνο μήπως η ύστερη φήμη τους σημαδευτεί από αρνητικούς και όχι θετικούς χαρακτηρισμούς.

Γ. Στρούμπας

Η επάνοδος του Μπερίσα

Εξήντα ημέρες (!) μετά τις κοινοβουλευτικές εκλογές της 3ης Ιουλίου η Κεντρική Εκλογική Επιτροπή (CEC) της Αλβανίας ανακοίνωσε τα επίσημα αποτελέσματα επιβεβαιώνοντας τη νίκη του Δημοκρατικού Κόμματος (ΔΚ) του Σαλί Μπερίσα. Σύμφωνα με την όμοφωνη απόφαση της CEC, το ΔΚ θα έχει 56 έδρες στο Κοινοβούλιο, το Σοσιαλιστικό Κόμμα (ΣΚ) 42, 11 το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, 3 το Κόμμα της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων-ΚΕΑΔ (που εκπροσωπεί την ελληνική και τις άλλες μειονότητες της χώρας) και 7 οι Σοσιαλδημοκράτες.

Ο Μπερίσα, ο οποίος θα ήγηθεί της νέας κυβέρνησης, ή οποία θα έχει μειωμένο αριθμό υπουργείων - από 20 σε 14 - ήταν το 1992 ο πρώτος εκλεγμένος πρόεδρος της Αλβανίας, έχοντας τη στήριξη των ΗΠΑ, μέρους της ΕΕ και των μεταναστών από το Κοσσυφοπέδιο. Ήταν επιστροφή στην πολιτική έλιτ της Αλβανίας ενός Γκέγκη, παίρνοντας την εκδίκηση από τη μακροχρόνια εξουσία των νότιων Τσκηδών. Ο Μπερίσα δημιούργησε μέχρι το 1997 έναν μηχανισμό που δρούσε σε όλο το φάσμα του οργανωμένου έγκληματος και αναγκάστηκε να παραιτηθεί το 1997 μετά την χρεωκοπία των παρατραπεζών («πυραμίδες»). Η κατάρρευση οδήγησε σε βίαιες ταραχές και στην κατάλυση του κράτους. Ο Μπερίσα παραιτήθηκε, τὰ ὄπλα κατευθύνθηκαν στον UCK και οι στενοί του συνεργάτες ζούν στην Τουρκία (ο πρώην αρχηγός της μυστικής υπηρεσίας Μπασκίμ Γκαζιντέντε, που κατηγορήθηκε την Ελλάδα για τις ταραχές του 1997, είναι ένας από αυτούς). Ο Μπερίσα αποπειράθηκε να καταλάβει πραξικοπηματικά την εξουσία τον Σεπτέμβριο του 1998, όταν το φέρετρο του δολοφονημένου βουλευτή του ΔΚ Ατζέμ Χαϊντάρι έγινε το σύμβολο των ὀπαδῶν του κόμματος. Το μόνο

ὄμως πὸν κατάφεραν νὰ κάνουν μ' αὐτὸ ἦταν νὰ ἀποκλείσουν γιὰ λίγες ὥρες τὸ Κοινοβούλιο καὶ νὰ κάνουν πλιάτσικο σὲ καταστήματα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν στὰ Τίρανα...

Ο Μπερίσα στις προγραμματισμένες δηλώσεις δεσμεύθηκε ὅτι θὰ ἐπισημώσει τὴ μεταρρυθμίσεις πὸν ἀπαιτοῦνται γιὰ ἐνοσωμάτωση σὲ ΕΕ καὶ ΝΑΤΟ, θὰ πατάξει τὴ διαφθορὰ ἢ ὅποια ἔχει ἐξελιχθεῖ σὲ «καρκίνο» καὶ σὲ σχέση μὲ τὸ 1996 ἔχει αὐξηθεῖ κατὰ 400%. Αναφορικὰ μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἶπε ὅτι βασικὸς στόχος ἀποτελεῖ ἡ ἔνταξη τῆς χώρας στὶς εὐρωπαϊκὲς δομὲς, ἔκανε λόγο γιὰ μίαν νέα διάσταση στὶς σχέσεις μὲ τὴν Ελλάδα (καὶ τὴν Ἰταλία), ἐνῶ γιὰ τὸ ΝΑΤΟ ἐξέφρασε τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ Αλβανία θὰ ἐνταχθεῖ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τετραετίας διακυβέρνησής του. Γιὰ τὸ Κοσσυφοπέδιο ἐκτίμησε ὅτι πρέπει νὰ λυθεῖ «σύμφωνα μὲ τὴ βούληση τῶν Αλβανῶν πολιτῶν τοῦ Κοσόβου, σὲ συνεργασία μὲ τὴν διεθνῆ κοινότητα καὶ χωρὶς ἀλλαγὰ τῶν συνόρων στὰ Βαλκάνια ἢ στὴν περιοχή». Ο Μπερίσα δεσμεύτηκε γιὰ πλήρη σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν μειονοτήτων πὸν διαβιῶν στὴν Αλβανία καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἐφαρμόζοντας τὶς Εὐρωπαϊκὲς συμβάσεις καὶ ὅτι στὸ πλαίσιο αὐτὸ θὰ γίνονται καὶ ἀλλαγὲς στὸν Ποινικὸ Κώδικα. Ἡ νεότερη ὄμως ἐξέλιξη σὲ σχέση μὲ τὴν ΕΕ εἶναι ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφάσισε νὰ ἀναβάλει τὴν ἐφαρμογὴ τῆς Συμφωνίας Σταθεροποίησης καὶ Ἐνωσης μέχρι τὸ 2006.

Ο ἀρχηγὸς τοῦ ΣΚ Φάτος Νάνο παραδέχθηκε τὴν ἦττα τοῦ κόμματός του καὶ ἀνακοίνωσε ὅτι παραιτεῖται ἀπὸ ἀρχηγὸς κόμματος. Ἡ ἐπόμενη μέρα γιὰ τὸ ΣΚ ἔχει ἐνδιαφέρον γιὰτὶ παρά τὴ θέση ὅτι τὴν προεδρία τοῦ κόμματος θὰ τὴν ἀναλάβει ὁ διακηρυγμένος φίλος τῆς Τουρκίας καὶ διώκτης τῆς ἐλληνικῆς μειονότητας Γκραμὸζ Ρούτσι, ὑπάρχει ἡ πρωτοβουλία τοῦ δημάρχου Τίρανων Ἐντι Ράμα νὰ ξεκινήσει περιοδεία στὴ βάση τοῦ κόμματος διατυπώνοντας θέσεις γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωσή του.

ΚΕΑΔ καὶ ἐλληνικὴ μειονότητα θὰ συμμετάσχουν γιὰ ἀκόμη μίαν φορὰ στὸν κυβερνητικὸ συνασπισμὸ ἀναλαμβάνοντας κάποιες κυβερνητικὲς θέσεις (Πρόεδρος τῆς Κρατικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὶς Μειονότητες, κ.ά.). Τὸ ἐνδιαφέρον ὄμως εἶναι ὅτι τὸ ΚΕΑΔ συνεργάζεται μὲ τὸν δῶκτη τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴ δεκαετία τοῦ 1990, ὁ ὁποῖος σὲ συνέντευξή του σὲ ἐλλαδικὴ ἐφημερίδα εἶπε πὼς αὐτὴ του ἢ στάση ἦταν τὸ μεγαλύτερο λάθος του. Ἐπ' αὐτοῦ ἀναμένουμε πράξεις. Μετὰ τὴν ὑπογραφή τῆς συμφωνίας ὁ Μπερίσα εἶχε ἐκφράσει τὴν ἰκανοποίησή του γιὰ τὴν συνεργασία μὲ τὸ ΚΕΑΔ, διαβεβαιώνοντας ὅτι θὰ συνεργαστεῖ μὲ τὸν πρόεδρο Β. Ντούλε γιὰ τὴν ἐδραίωση τῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ὁ Β. Ντούλες δήλωσε ὅτι εἶναι καιρὸς τὰ μικρὰ κόμματα νὰ παίξουν ἀποτελεσματικὸ ρόλο στὰ πλαίσια τῶν συνασπισμῶν ὅπου συμμετῶν, ἀφοῦ μόνο ἔτσι τὰ κόμματα αὐτὰ θὰ συμβάλουν στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας καὶ στὴ λειτουργία τοῦ κράτους δικαίου. «Εἶναι πολλὲς καὶ δύσκολες οἱ προκλήσεις πὸν θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ κυβέρνηση Μπερίσα», εἶπε ὁ Ντούλες, «τὸ ΚΕΑΔ ὄμως θὰ συμβάλει μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις του καὶ θὰ στηρίξει κάθε προσπάθεια γιὰ ἀνάπτυξη τῆς χώρας καὶ προσέγγιση τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκογένειας». Ἀξίζει ὄμως νὰ ἀναφερθοῦν καὶ τὰ ἀκόλουθα γιὰ τὴ συμφωνία ΔΚ καὶ ΚΕΑΔ, πὸν στηρίζονται σὲ στοιχεῖα τῆς ἐφημερίδας τοῦ ΣΚ «Ζέρι ι Πόπουλιτ». Ἡ ἐφημερίδα γράφει γιὰ διάσπαση στὸ προεδρεῖο τοῦ ΚΕΑΔ, ἢ ὅποια προκλήθηκε ὅταν ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη του ἐξέφρασαν τὴν δυσαρέσκεια τους σχετικά μὲ τὴν συμφωνία Ντούλε-Μπερίσα χωρὶς νὰ συζητηθεῖ τὸ θέμα στὰ κομματικὰ ὄργανα. Ο πρόεδρος τοῦ ΚΕΑΔ ἐπικαλέστηκε τὰ κοινὰ σημεῖα στὰ προγράμματα τῶν δύο κομμάτων, συμπληρώνοντας ὅτι «αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἐπίσημη στάση τῆς Ἀθήνας ὅσον ἀφορὰ τὴ συμμετοχὴ τοῦ ΚΕΑΔ στὴν κυβέρνηση Μπερίσα».

Ἀναφορικὰ δὲ μὲ τὴ θέση τῆς Ἑλλάδας γιὰ τὴν γείτονα, νομίζουμε ὅτι συμπυκνώνεται στὸ συγχαρητήριο μῆνυμα τοῦ ἐλλαδίτη πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν Μπερίσα, ἔτσι ὅπως ἀνακοινώθηκε ἀπὸ τὸ ΔΚ: «Οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν εἶναι στρατηγικῆς σημασίας, τόσο σὲ διμερές, ὅσο καὶ σὲ περιφερειακὸ ἐπίπεδο. Εἶναι πρὸς ὄφελος τῶν λαῶν μας οἱ ἐλληνοαλβανικὲς σχέσεις νὰ ἀποτελέσουν πρότυπο συνεργασίας στὸ πλαίσιο τῆς εὐρωπαϊκῆς διεύρυνσης». Ὅπως διαπιστώνουμε δὲν ὑπάρχει οὔτε μίαν ἀναφορὰ στὴν ἐλληνικὴ μειονότητα...

Φάνης Μαλκίδης

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικὸ Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουροῦ
καὶ Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνὴ
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότητα: 25310 81536
Ἡλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικὸς 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματεῖοῦ
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο:
Καραϊσκόκ Κώστας
Συντάσσεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ
Ἐκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗΡΟΔΩΤΗΣ ΑΕ

Ετήσια συνδρομὴ:
Ἰδιωτῶν 22 €
Ἐξωτερικῶν, συλλόγων,
ὀργανισμῶν, κλπ: 44 €
Ἀριθμοὶ λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Καθηγητικά αναχώματα κατά του Σχεδίου Ανάν 6

Στό «ΠΑΡΟΝ» (4-9) η είδηση για μία μελέτη λύσης του Κυπριακού, της οποίας το πλήρες κείμενο βρίσκεται στην ιστοσελίδα www.ifestos.edu.gr

«Μελέτη για την επίλυση του Κυπριακού εκπόνησε Διεθνές Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων που αποτελείται από Ευρωπαίους και Αμερικανούς καθηγητές του Διεθνούς και Συνταγματικού Δικαίου. Η μελέτη, με τίτλο: «Πλαίσιο Αρχών για μία δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού με γνώμονα το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο», επιδόθηκε στον πρόεδρο της Δημοκρατίας Τάσσο Παπαδόπουλο, στον Τουρκοκύπριο ηγέτη Μεχμέτ Αλί Ταλάτ και στις ηγεσίες των κυπριακών κομμάτων. Έχει επίσης σταλεί στις κυβερνήσεις των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ενώ τον ερχόμενο μήνα η μελέτη θα παρουσιαστεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οί καθηγητές - μέλη του Διεθνούς Συμβουλίου Εμπειρογνομώνων είναι οι: Auer Andreas (Ελβετία), Bossuyt Mark (Βέλγιο), Burns Peter (Καναδάς), Alferd De Zayas (ΗΠΑ), Helmons Silitio-Marcus (Βέλγιο), Γιώργος Κασσιμάτης (Ελλάδα), Oberndorfer Dieter (Γερμανία) και Malcolm Shaw (Βρετανία). Στα συμπεράσματα της μελέτης, η οποία δόθηκε στη δημοσιότητα σε συνέντευξη Τύπου, αναφέρονται τα εξής:

- Εάν το σχέδιο Ανάν είχε γίνει αποδεκτό και είχε τεθεί σε εφαρμογή πριν από την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ίδια ή ένταξη θα είχε στηριχθεί σε πολύ ασταθείς νομικές βάσεις, καθώς η Ένωση θα είχε ενσωματώσει ένα νέο κράτος - μέλος, το οποίο δεν θα είχε υπογράψει τη συμφωνία ένταξης, ενώ παράλληλα η Κυπριακή Δημοκρατία, η οποία θα είχε υπογράψει τη συμφωνία, θα είχε πάψει να υπάρχει.

- Τώρα που η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει γίνει πραγματικότητα, η κατάρριξη της Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω ενός αναθεωρημένου σχεδίου Ανάν είναι εκ των πραγμάτων αδύνατη λόγω της ύπαρξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται αντιμέτωπη με την ιστορική ευκαιρία και την ειδική ευθύνη να προωθήσει μία νέα δημοκρατική συντακτική διαδικασία στην Κύπρο και να πείσει όλες τις κοινότητες να λάβουν μέρος σε αυτήν. Κατ' αυτόν τον τρόπο η Ευρωπαϊκή Ένωση θα εξασφάλιζε την εφαρμογή των δικών της αρχών και αξιών, καθώς και αυτών του Διεθνούς Δικαίου γενικότερα, μέσα στα έδαφη ενός κράτους - μέλους της.

Το Διεθνές Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων συγκλήθηκε μετά το περσινό δημοψήφισμα για το σχέδιο Ανάν από την Επιτροπή για Ευρωπαϊκή Λύση στην Κύπρο. Η Επιτροπή έχει ελληνικό τμήμα με επιστημονική ομάδα, της οποίας πρόεδρος είναι ο καθηγητής Γεώργιος Κασσιμάτης και μέλη οι καθηγητές Στ. Περάκης, Παν. Ήφαιστος και Χρ. Γιαλιουρίδης.»

Γιά τό έξαχλωροπουστρένιο

Στό in.gr (7-9) η είδηση συνάδει με όσα τρομακτικά κι άλλοτε γράφαμε: «Ουσίες που διαρρέουν από ένα χημικό εργοστάσιο ενοχοποιούνται για ένα παράξενο φαινόμενο σε μία μικρή κοινότητα του Καναδά: Τα κορίτσια που γεννιούνται στην κοινότητα είναι πλέον σχεδόν διπλάσια από τα αγόρια. Οί παρατηρήσεις, αναφέρει το *New Scientist*, συνηγορούν στη θεωρία ότι όρισμένες ενώσεις μιμούνται ανθρώπινες ορμόνες και προκαλούν έκθλιψη των έμβρυων στη μήτρα.

Η κοινότητα του *Sarnia-Lambton*, κοντά στο *Οντάριο*, βρίσκεται δίπλα στο χημικό εργοστάσιο της *Sarnia-Lambton*. Αν και προς το παρόν η ουσία που προκαλεί τη διαραταχή δεν έχει εντοπιστεί, οί έρευνήτες διαπίστωσαν ότι το εργοστάσιο εκμπέμπει φθαλικές ενώσεις, ενώ το έδαφος είναι μολυσμένο με *εξαχλωροβενζένιο* (HCB).

Και οί δυο αυτές ουσίες έχει διαπιστωθεί ότι μιμούνται τη δράση θηλυκών ορμονών. Πριν από λίγους μήνες, μάλιστα, η Ευρωπαϊκή Ένωση απαγόρευσε τη χρήση φθαλικών αλάτων σε παιδικά παιχνίδια, όταν νέα έρευνα έδειξε ότι τα αγόρια που εκτίθενται στις ουσίες αυτές όταν ακόμα βρίσκονται στη μήτρα έχουν μικρότερα πέη και άλλα χαρακτηριστικά έκθλιψης.

Σύμφωνα με την *Δρ Κονστανζ Μακένζι* του Πανεπιστημίου της *Όταβα*, η οποία μελετά το φαινόμενο στο *Λαμτζιονάανκ*, αναφέρει ότι η αναλογία των αγοριών άρχισε να πέφτει το 1993 και συνέχισε να πέφτει. Μεταξύ του 1999 και του 2003, σε κάθε 86 γεννήσεις κοριτσιών αντιστοιχούσαν 46 γεννήσεις αγοριών. Επόμενος στόχος της *Μακένζι* είναι τώρα να πραγματοποιήσει αιματολογικές τοξικολογικές εξετάσεις στον τοπικό πληθυσμό. Η έρευνα δημοσιεύεται στην *επιθεώρηση Environmental Health Perspectives*»

Ο δρόμος της ιρακινής δημοκρατίας περνάει από την παιδραστία

Η αναφορά του ανθρωπιστικού οργανισμού IRIN (The Integrated Regional Information Networks)

Δεκέμβριος 2004 - Οκτώβριος 2005 ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ;

Συνέδριο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τον ανώτερο τίτλο έχει προγραμματιστεί για τις 22 Σεπτεμβρίου με πρωτοβουλία Ευρωπαϊκής Αρμενικής Ομοσπονδίας και με τη στήριξη Ευρωπαϊκών Κομμάτων. Δίπλα στους εκπροσώπους των ΜΚΟ και στους ακτιβιστές του τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα μιλήσουν και πολλοί Ευρωπαίοι αξιωματούχοι σαν τους Ζάκ Τουμπόν, Μισέλ Μπαρνιέ, Υμπέρ Βεντρίν, Ρομάνο Πρόντι, Ούρσουλα Πλάσνικ, κ.ά. Από την Ελλάδα θα μιλήσει ο ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ Π. Μπεγλίτης και από την Τουρκία κυρίως, ο *Ραχκίπ Ζαράκογλου* της Τουρκικής Ένωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Εμείς θεωρούμε το ερώτημα καθαρά ρητορικό, όχι μόνο για το διάστημα των 10 μηνών αλλά και τα τελευταία 80 χρόνια. Μάρτυράς μας οί σκηές που εκτυλίχθηκαν στην φωτογραφική έκθεση στο Πέραν για το πογκρόμ του 1955 κατά των Ελλήνων της Πόλης. Μία κοινωνία με τη βία κυρίαρχο στοιχείο της

πού συνεργάζεται με τα Ήνωμένα Έθνη, για τό αναδυόμενο φαινόμενο της παιδραστίας στο Ίράκ ήταν πραγματικό σόκ για όσους εύελιστούν με την πορεία της Κατεχόμενης χώρας προς τή «δημοκρατία»: Έκατοντάδες οικογένειες εκδίδουν τά παιδιά τους προκειμένου να εξασφαλίσουν τά προς τό ζήν! Καθώς αναφορές του ΟΗΕ ανεβάζουν στό 25% τό ποσοστό των παιδιών της χώρας που ύποσιτίζονται και στό 10% αυτά που πεινάνε, τό φαινόμενο δέν είναι έκπληξη. Βεβαίως ή πλειοψηφία απορρίπτει τέτοιες εύλογες και ύπάρχουν πολλές οικογένειες που δέν στέλνουν τά παιδιά τους στό σχολείο γιατί φοβούνται ότι θά πέσουν θύματα συμμοριών που άπαγάγουν παιδιά και τά προωθούν στην πορνεία. Ήδη όμως ή χώρα έχει καταστεί παράδεισος για κάθε είδους έγκληματία και ή διάλυση φαίνεται και στόν άνατριχιαστικό αυτόν τομέα. Τό όχι τόσο μακρυνό παρελθόν ενός μπααθικού Ίράκ με τό ύψηλότερο επίπεδο ύπηρεσιών ύγείας και μόρφωσης δίνει τή θέση του σε ένα άκόμη δυτικό μωρντέλο τύπου Φιλιπίνων...

κουλτούρας της, με τήν άρρωστημένη της κατάσταση να επιδεινώνεται από ένα κράτος άνοιχτά φασιστικό και με ένα παρακράτος που μόλις στίς μέρες μας άρχισε να ξεδονιάζεται. Θά μου πείτε «τώρα σκίζαν φωτογραφίες ένφ πριν 50 χρόνια ανθρώπους». Ναι, αλλά και πού να τους βρουν τώρα τους τελευταίους, που τους διώξαν όλους; Κουτσοβλεύονται με τους Κούρδους (βλ. άνακωνώσεις IHD και MazlumDer) μά οί Ρωμηοί -πώς να τό κάνουμε;- είχαν άλλη χάρη...

Όχι Σομαλία... Λουιζιάνα!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

1) Η **ρατσιστική ιδεολογία** του κρατούντος συστήματος στίς ΗΠΑ - όχι μόνο των Ρεπουμπλικάνων. Δέν είναι τυχαίο ότι ή μείζων καταστροφή άφορά τήν μαύρη κοινότητα της Λουιζιάνας. Ποιοί μείνανε πίσω («έπέλεξαν να μείνουν πίσω» ήταν ή άμερικανία των κατεστημένων ΜΜΕ); Όσοι δέν είχαν χρήματα να έγκαταλείψουν τήν περιοχή! Θυμίζουμε ότι στην μεγάλη πλημμύρα του 1927 οί λευκοί έφυγαν με τά τραίνα - όπου οί έγχρωμοί άκόμη απαγορεύονταν - και οί μαύροι μαντρώθηκαν από Άστυνομία και Στρατό για να δουλέψουν στα άναχώματα άν παρίστατο άνάγκη. Τώρα άπλως δέν είχαν λεφτά να πάρουν τό τραίνο... Έντάξει, ύπήρχαν έλλείψεις σε μέσα και άνδρες λόγω Ίράκ, έγιναν και έγκληματικές περικοπές στα άπαραίτητα άντιπλημμυρικά έργα (άπό 14,25 εκ. \$ τό 2002, μόλις 5,7 φέτος!) αλλά οί άνάγκες του πολέμου δέν δικαιολογούν έπαρκώς τέτοια στάση. Θά ήταν ίδια ή κυβερνητική άναληγσία άν έπρόκειτο π.χ. για τή Βοστώνη ή τή Νέα Υόρκη; Για να μίν άναφερθούμε στα ήδη διαρρέυσαντα σχέδια έξωσης του μαύρου πληθυσμού άπό τήν περιοχή προς τό Σικάγο ή τήν Καλιφόρνια με σκοπό να άγοραστεί ή γή κοψοχρονια για τή δημιουργία βιομηχανικού πάρκου...

2) Η **διάλυση πάσης έννοιας δημόσιου συμφέροντος** και προστασίας του άπό τό κράτος. Λοιπόν, τό όνειρο της νεοφιλελεύθερης μαφίας για «λιγότερο κράτος» στίς ΗΠΑ έγινε πραγματικότητα. Πουθενά δέν ύπήρξε μηχανισμός που να προστατέψει με έπάρκεια τόν πληθυσμό (χαρκτηριστική ή μέχρις... παρεξηγήσεως άναποτελεσματική FEMA), και για κακή τύχη του τελευταίου δέν ύπήρχε κανένα ιδιωτικό συμφέρον για τή διάσωση ζωών. Έτσι ή θεοποιημένη «άγορά» δέν δούλεψε, ή φυσική - καπιταλιστική έπιλογή άφέθηκε να παίξει τόν μακάβριο ρόλο της (ρόλο που τής έτοίμασε ή περιβαλλοντική άναισθησία άκόμη κι έναντι αδύναμων διεθνών συμφωνιών σαν του Κυότο). Τό φοβερότερο όλων είναι ότι σ' αυτήν τήν βαρβαρότητα κατακτείνει εκών άκων και ο ύπόλοιπος κόσμος, τής πατρίδας μας μη έξαιρουμένης: δέν είμαστε δά τίποτε «κρατιστές», αλοίμονο, που ζούμε!

3) Η **άνυπαρξία κοινωνίας** στό πολυθρύλητο άμερικανικό χωνευτήρι. Έντάξει, μπορεί να μίν είναι καμμία πρωτότυπη διαπίστωση, αλλά είναι χρήσιμο να βλέπουμε τό που όδηγεί ή τόσο τρέντο πολυπολιτισμικότητα: Δέν έφτανε ή Κατρίνα, τό πέρασμά της συνόδεψε και μία έκρηξη έγκληματικότητας που άφησε άναυδο τόν πλανήτη. Στη Σρί Λάνκα

(που επίσης έστειλε συμβολικά 25.000 \$ βοήθεια) σχολίαζαν πως μετά τό περσινό τσουνάμι ή κοινωνική άλληλεγγύη ήταν πρωτοφανής και άκόμη πολλοί τουρίστες δέν διέκοψαν καν τίς διακοπές τους στίς πληγείσες περιοχές. Αυτός ο κοινωνικός κανιβαλισμός στή Νέα Όρλεάνη είναι άπότοκος της συγκρήσης του άμερικανικού «λαού», του μπαζώματος δηλαδή μίας χώρας με εργατικό δυναμικό, χωρίς τήν ελάχιστη κοινή κουλτούρα ή καταγωγή, παρά μονάχα με κοινό στόχο τήν οικονομική έπιτυχία (ή έπιβίωση). Μία κοινωνία που δέχεται να πυροβολούνται στό κεφάλι όσοι κλέβουν έμφιαλωμένα νερά από τά πλημμυρισμένα μεγαλοπακάλια, εφόσον ή άτομική περιουσία (είδικά άν είναι του κυρίου Σαμουήλ Τουώλτον) προέχει τής ανθρώπινης ζωής (είδικά άν είναι άφρικανικής προέλευσης).

K.K.

Υ.Γ. Πέρα από τήν ιαπωνική άποτελεσματικότητα στην άντιμέτωπιση του τυφώνα Νάμπι, θυμίζουμε ότι και στήν... Κούβα τυφώνας ίδιας με τήν Κατρίνα έντασης, άντιμετωπίστηκε πέρσει ύποδειγματικά, με κινητοποίηση λαού και στρατού, μεταφέροντας 1,5 εκ. ανθρώπους και μηδενίζοντας έτσι τίς άπώλειες ζωών!

Κι ένφ άνθρωποι πάλευαν για ένα μέσον φυγής, έκκενώθηκε ξενοδοχείο σκύλων με 150... πελάτες!

Καλάντια: Τό μοντέλο για τό Άπαρτχάιντ του αύριο

Τό τρομακτικό σημείο έλέγχου Kalandia δέν χωρίζει παλαιστινιακά και ισραηλινά έδάφη αλλά τήν Ραμάλα άπό τό προσφυγικό στρατόπεδο Καλάντια, και ταυτόχρονα τήν έδρα της Παλαιστινιακής Αρχής άπό τόν νότο και τήν Ίερουσαλήμ. Με τόν τρόπο που βλέπετε δίπλα πρόκειται να κατακερματισθεί όλη ή Δυτική Όχθη, καταργώντας τά παλιά σημεία έλέγχου όπου συνβείναν συχνά άνώφελες τριβές μεταξύ ισραηλινών στρατιωτών και Παλαιστινίων πολιτών. Στό έξής τό σύστημα θά μειώνει στό ελάχιστο τίς έπαφές άφεντικόν και δουλων (μόνο για έλεγχο ταυτοτήτων/«έξυπνων καρτών» - ήδη στό σημείο έλέγχου της Μπιτούνια χρησιμοποιείται βιομετρική τεχνολογία), ώστε να άποφεύγονται και άνεπιθύμητες παρενέργειες, όπως κρίση συνειδήσεως των πρώτων, κτλ. Έξι άκόμη τέτοια τέρατα πρόκειται να στηθούν στή Δυτική Όχθη και τήν Ίερουσαλήμ. Εικόνες σαν τίς διπλανές έχετε δει: Δέν πειράζει, είδατε τό σώου «έβραϊκός πόνος» στή Γάζα...

Θρακικό Κέντρο Πολιτισμού στη Μαρώνεια

Στις 4 Σεπτεμβρίου στη Μαρώνεια έγιναν από τον ύφυπουργό Έξωτερικών Εύριπίδη Στυλιανίδη τὰ ἐγκαίνια τοῦ Θρακικοῦ Κέντρου Εὐρωπαϊκοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Μὲ τὴν χρηματοδότηση τῆς ΥΔΑΣ καὶ τῆ σύμπραξη τοῦ τοπικοῦ Δήμου καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Δημοσίου Δικαίου, θὰ φιλοξενοῦνται μεταπτυχιακοὶ φοιτητὲς νομικῶν σπουδῶν ἀπὸ βαλκανικὲς καὶ παρευξείνιες χώρες, ἐνισχύοντας τόσο τοὺς δεσμούς τους μὲ τὴ χώρα καὶ τὸν πολιτισμὸ μας ὅσο καὶ τὴν προβολὴ καὶ ἀνάπτυξη τῆς θαυμασίας περιοχῆς (ὡς γνωστὸν ὅλη ἡ εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Μαρώνειας εἶναι ἕνας ἀπέραντος ἀρχαιολογικὸς χώρος σπάνιας φυσικῆς ὀμορφιάς).

Οἱ ἐγκαταστάσεις τῶν παλιῶν μαθητικῶν κατασκευῶσεων ἀνακαινίστηκαν μὲ θεαματικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐλπίζουμε ὅτι καὶ ἡ ὅλη ὑλοποίησή θὰ εἶναι ἀντάξια τῶν στοχεύσεων πού ἐξαγγέλθηκαν, καθὼς

εὐκολα θὰ μπορούσε νὰ μηδενιστεῖ τὸ ὄφελος ἀπὸ μίαν προσπάθεια πού θὰ ὑπέφερε στὶς μικρὲς μὰ σημαντικότερες λεπτομέρειες. Τόσο ἡ ἐμπειρία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Δημοσίου Δικαίου (ὅπως τὴν περιέγραψε ὁ διευθυντὴς του καθ. Φλογαῖτης) ὅσο καὶ ἡ ἐμπλοκὴ τοῦ Δήμου Μαρώνειας, πιστεύουμε πὼς θὰ ἐγγυηθοῦν τὸ μέλλον τοῦ ἐγχειρήματος.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ νομίζουμε ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ γραφεῖ καὶ κάτι γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Εὐριπίδη στὰ τοπικὰ πράγματα. Εἶναι γνωστὸ πὼς πολλοὶ ἀπὸ κείνους πού τὸν ψήφισαν προσδοκοῦσαν ἄμεση ἀναταπόδοση σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο, νομὸτυπη ἢ μὴ, ἀδιάφορο. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸ πὼς ἀρκετοὶ ἔχουν ἀπογοητευθεῖ μὲ τὴν διαρκὴ ἀπουσία του λόγῳ τῶν ὑποχρεώσεων πού συνεπάγεται ἡ θέση του ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐμμονὴ του στὴν νομιμότητα. Προσπερνώντας αὐτὰ τὰ ζητήματα, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ κανεὶς τὴ διαρκὴ του μέριμνα γιὰ τὴν Ῥοδόπη καὶ τὴν ἀνάδειξή της μὲ κάθε εὐκαιρία. Ἄλλωστε καὶ μόνη ἡ πρόσβαση πού ἀπέκτησαν ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι σὲ κλιμάκια κεντρικῆς ἐξουσίας νομίζουμε δὲν εἶναι ἀμελητέο κέρδος. Ἄς κρατηθοῦν χαμηλὰ οἱ τόνοι τῆς κριτικῆς ὅταν δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ συγκεκριμένο νὰ καταγγελθεῖ καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶμε τὰ γελοιογραφικὰ κεφάλαια πού ἔχει γράψῃ ἡ πολιτικὴ ἐκπροσώπηση τοῦ νομοῦ μας...

Σεμνά, ταπεινά καὶ καλολαδωμένα λουκέτα

Ὁ πλειστηριασμός τοῦ ξενοδοχείου «Πλατανίτης» τῆς Γερασίουμ στὴν παραλία τῆς Ῥοδόπης δὲν ἦταν μονάχα μίαν θλιβερὴ ἐξέλιξη γιὰ τὴν τουριστικὴ καὶ ἀναπτυξιακὴ προοπτικὴ τοῦ τόπου μὰ εἶχε καὶ μίαν ἄλλη ἄσχημη πτυχὴ. Καθὼς ἡ συγκεκριμένη ἐπένδυση εἶχε ἐπιδιοτηθεῖ ἀπὸ τὴν Περιφέρεια ΑΜ-Θ, λογικὸ - καὶ ὑποχρεωτικὸ ἐκ τοῦ νόμου - θὰ ἦταν νὰ κινητοποιηθεῖ τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο γιὰ νὰ πάρει πίσω μέρος τῶν χρημάτων του (μας) ἐφόσον ἡ μοίρα τῆς ἐπιχείρησης ἦταν πρὸ πολλοῦ ἀποφασισμένη. Μαθαίνουμε, ὡστόσο, ὅτι καὶ πάλι δὲν ἔλαβε οὔτε ἕνα εὐρώ!

Θυμίζουμε αὐτὸ πού καὶ ἄλλοτε γράφαμε: Οἱ δεκάδες ἐπιχειρήσεις πού ἐπιδιοτήθηκαν ἀπλόχερα καὶ οἱ ἐπενδύσεις τους ἀνακλήθηκαν ἀπὸ τὴν Περιφέρεια, δὲν ἐπέστρεψαν ποτέ φράγκο ἀπὸ ὅσα πήρανε. Πρόκειται γιὰ σκάνδαλο πρῶτης γραμμῆς, γιὰ ἱστορία πού ἀποκαλύπτει ὄχι μόνον τὴν ἀνεπάρκεια τῶν χειριστῶν τῆς (πολιτικῶν

προσώπων καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων) μὰ καὶ ἐπιβεβαιώνει τὴν κοινὸτυπη διαπίστωση ὅτι κανένας πιά δὲν ὑπερασπίζεται στὴν Ἑλλάδα τὸ δημόσιο συμφέρον. Θὰ θέλαμε νὰ ὑπῆρχε ἡ ἐλάχιστη ἔνδειξη πὼς κάτι τέτοιο δὲν ἰσχύει. Νὰ διαβεβαίωνε ὁ Περιφερειάρχης (ὑπάρχει, δὲν ὑπάρχει...) πὼς κάτι θὰ γίνῃ σὲ τὸ μέλλον, ἔστω, μὲ τὶς παρακολουθήσεις τῶν ἐπιδοτούμενων ἐπιχειρήσεων. Τίποτε, δυστυχῶς. Κι ἐνῶ τὸ οικονομικὸ κλίμα στὴν περιοχὴ ἐπιδεινώνεται μὲ ρυθμούς ἰλιγγιώδεις (πτώχευση ΕΤΕΟ, κλείσιμο ΕΛΙΝΑΣ, ΟΞΥΜΑΧΟΥ, ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ, ἐτοιμασίες γιὰ λουκέτο σὲ ΣΤΑΡ, ΦΑΝΚΟ κτλ, προβλήματα στὴ ΘΡΑΚΗ τοῦ Σπέντζου, προσηματικὴ λειτουργία πλήθους ἄλλων ἐπιχειρήσεων...) καὶ ἀπορούμε καὶ μεῖς πὼς δὲν ξεσηκώνονται οἱ ἀπλήρωτοι ἐργάτες - καὶ ὅσοι κρατᾶνε στὰ χέρια τους ἀκάλυπτες ἐπιταγὲς τῶν πρώην ἐργοδοτῶν τους -, ὅλα φαίνεται νὰ μένουν ἴδια (παρὰ τὴ σεμνότητα καὶ ταπεινότητα) σὲ τὸ παλαιόθεν γνωστὸ τοπίο: Κάποιοι ἀρπάζουν ποσὰ πού ἡ πλειοψηφία οὔτε νὰ ὄνειρευτεῖ δὲν μπορεῖ καὶ ὄλοι οἱ ἄλλοι - δημόσιο καὶ ἰδιῶτες - πληρώνουν τὸ μάρμαρο. Τὰ κορόιδα νᾶναι καλὰ...

Σχόλια πτερόεντα

Δύο ξεχωριστοὶ τεχνίτες ἀναδείχθηκαν στὶς Γιορτὲς Παλιᾶς Πόλης μὲ πρωτοβουλία τοῦ δραστήριου ΠΑΚΕΘΡΑ στὴν Ξάνθη: Ὁ **Λευτέρης Κουνῆς**, κοσμηματογράφος μὲ καταγωγή ἀπὸ τὶς Κυδωνίες (Αἰβαλί) πού ζωγράφησε καὶ διακόσμησε ἀρχοντικά, δημόσια κτίρια ἀλλὰ καὶ λαϊκὲς κατοικίες τῆς πόλης, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ '20. Ὁ Κουνῆς, πού πέθανε τὸν περασμένο Ἀπρίλιο, εἶχε βραβευθεῖ ἀπὸ τὸν Δήμο Ξάνθης τὸ 1999 γιὰ τὴν προσφορά του μὲ τὸ χρυσὸ μετάλλιο τῆς πόλης. Καὶ ὁ Ξανθιώτης **Ἰσμαὴλ Σαμῆογλου**, πού ἀσχολεῖται ἐπαγγελματικὰ μὲ τὰ βιτρώ τὶς δύο τελευταῖες δεκαετίες καὶ ἔχει νὰ ἐπιδείξει ἐντυπωσιακὰ ἔργα ἀναφερόμενα κυρίως σὲ τὸ θέμα τοῦ καπνοῦ, ἐνός προϊόντος πού σημειολογικὰ παραπέμπει στὴν πόλη τῆς Ξάνθης καὶ σὲ τὸ περιβάλλον τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ τεχνίτη.

Ἐνα ἀκόμη σχολεῖο, αὐτὸ τοῦ **Δωρικοῦ** Ἐβρου πάει γιὰ κλείσιμο μὲ βάση τὴν κείμενη νομοθεσία. Μέχρι σήμερα ἐκεῖ παρέμεναν οἱ δύο μικρότερες τάξεις του (Α καὶ Β) ἐνῶ οἱ μεγαλύτερες φιλοξενούνταν στὴν γειτονικὴ Ἄνθεια. Τώρα, παρὰ τὴν ὑπαρξὴ συνέχειας γιὰ τὶς ἐπόμενες χρονιές, φαίνεται πὼς τὸ χωριὸ θὰ ἀπογυμνωθεῖ κι ἀπὸ τὴν τελευταία νότα αἰσιοδοξίας γιὰ τὸ μέλλον του. Τί νὰ κάνουμε; Τότε πού εἶχαμε παιδιὰ δὲν εἶχαμε σχολεῖα, τώρα πού ἔχουμε σχολεῖα δὲν ἔχουμε παιδιὰ... Μακάρι βεβαίως νὰ δικαιωθεῖ τὸ αἶτημα τῶν κατοίκων καὶ νὰ παραμείνει ἀνοικτὸ τὸ σχολεῖο ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πορεία τῶν πραγμάτων εἶναι δεδομένη γιὰ ὅλη τὴν ἑλληνικὴ ἐπαρχία. Μόνη ἐξαίρεση σὲ τὸ εἰδικὸ αὐτὸ θέμα, τὰ... μουσουλμανικὰ σχολεῖα! Λόγῳ τοῦ ἰδιαίτερου καθεστώτους τους, καὶ καθὼς ὅλα εἶναι διθέσια (μὲ τοῦλάχιστον ἕνα χριστιανὸ καὶ ἕνα μουσουλμάνο δάσκαλο) τυγχάνουν προνομιακῆς μεταχείρισης καὶ ὑπάρχουν σχολεῖα μὲ δύο δασκάλους καὶ κάποτε 3-4 συνολικὰ μαθητὲς! Εἶναι ἀπὸ τὰ πολλὰ προνόμια πού ἀπολαμβάνει ὁ μειονοτικὸς πληθυσμὸς μὰ ποτέ δὲν ἀκούγονται...

Ἐκανε αἴσθηση ὁ βουλευτὴς Ξάνθης καὶ τ. ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς **Παναγιώτης Σγουριδῆς** πού τόλμησε τὸ δημοκρατικὸ αὐτονόητο: Νὰ διαφοροποιηθεῖ σὲ κάποιον ζήτημα (ἢ σσονος σημασίας) ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ καὶ νὰ ὑπερψηφίσει μερικὰ ἄρθρα ἐνός νομοσχεδίου πού ἀντέγραφε παλαιότερο τοῦ ΠαΣοΚ. Τὸ ὠραῖο ἦταν ὅτι κάποιον τὸ ψάξαν καὶ γιὰ διαγραφή του ἀπὸ τὴν πράσινη κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα, ἐπειδὴ θέλησε νὰ ἔχει προσωπικὴ γνώμη ἄλλη ἀπὸ τοῦ ΓΑΠ! (Βέβαια κάποιον ψάξαν καὶ τυχόν σχέση του μὲ τεχνικὲς ἐταιρεῖες - ΝΕΣΤΟΣ; - ἀλλὰ μᾶλλον τίποτε δὲν βρήκανε...) Ὅσο γιὰ τὴν ταυτόχρονη καὶ ἀνάλογη περίπτωση **Πολύζου** πού διαγράφηκε ἀπὸ τὴ Νέα Δημοκρατία ἐπειδὴ δήλωσε ὅτι καὶ στὴ γαλαζία Κυβέρνηση ὑπάρχουν καὶ ἀρπάχτρες καὶ τίμιοι, δὲν καταλάβαμε: Παρεξηγήθηκαν πού ἀναφέρθηκε στὴν ὑπαρξὴ τῶν πρώτων ἢ τῶν δευτέρων;

Δελτίον Τύπου Ακαδημίας Θρακικῆς Τέχνης καὶ Παράδοσης ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2005-6

Ἡ Ακαδημία Θρακικῆς Τέχνης καὶ Παράδοσης συνεχίζει καὶ φέτος τὸ επιτυχημένο ἔργο των Τμημάτων Σπουδῶν τῆς παρέχοντας υψηλὸ ἐπίπεδο ἐκπαίδευσης, ἐφόδια καὶ ευκαιρίες, γιὰ ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάσταση. Στὰ Εργαστήρια Πλήρους ἢ Μεμονωμένης φοίτησης τῆς σας καλεῖ νὰ μάθετε, νὰ δημιουργήσετε, νὰ ἐκφραστεῖτε καὶ νὰ περάσετε ἐπικοινωνητικὰ τὸν ἐλεύθερο χρόνο σας.

Λειτουργοῦν τὰ Εργαστήρια:

Πλήρους Φοίτησης

Συντήρηση Ξύλου & Φορητῆς Εἰκόνας
Συντήρηση Χάρτου & Βιβλιοδεσίας
Συντήρηση Υφάσματος

Μεμονωμένης Φοίτησης

Κόμικς
Ζωγραφικὴ-Ελεύθερο Σχέδιο
Ζωγραφικὴ-Εικαστικὰ γιὰ παιδιὰ
Αγιογραφία
Ευλογητικὴ

Βιβλιοδεσία
Φωτογραφία
Πληροφορικὴ
Αρχαία Ἑλληνικὰ
Λαογραφικὰ Θέματα Θράκης
Κύκλος Ανοικτῶν Μαθημάτων
Ομάδα Ανάγνωσης

Οἱ εγγραφὲς ἀρχισαν καὶ θα κρατήσουν ἕως τὶς **30 Σεπτεμβρίου**.

Ἐναρξὴ Μαθημάτων στὶς **3 Οκτωβρίου**.

Πληροφορίες, εγγραφὲς στα τηλέφωνα 25410 29282 καὶ 25410 26635 ἀπὸ τὶς 10:00 ἕως τὶς 13:00 καὶ 17:00 ἕως τὶς 21:00 ἀπὸ τὴν κυρία Ηλιάσκου Φρόσω.

ΙΔΡΥΜΑ ΘΡΑΚΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Οδ. Ανδρούτσου- 12 Αποστόλων, ΞΑΝΘΗ.
τηλ. 25410 29282 -25410 26635
FAX: 25410 62086
Email: fthrace@xan.forthnet.gr

Είμαστε όλοι (τζάμπα) δημοκράτες!

Πολλά (και άνοητα) γράφτηκαν και ειπώθηκαν από τους κατ'επάγγελματι δημοκράτες με άφορμή την σύναξη των άκροδεξιών - εθνικιστικών νεολαιών στην Ήλεια. Δυστυχώς στη λογική της δήθεν αντίδρασης προς την ρατσιστική και σωβινιστική ιδεολογία του χώρου, υιοθετείται ή πρακτική που καταδικάζεται, αυτή των απαγορεύσεων, μίν τυχόν και μās πουνε ομοϊδέατες ή συνοδοιπόρους τους.

Πέραν όμως των γνωστών σουπερ-δημοκρατών της πρωτεύουσας, ποιός άλλος λέτε να ξεσπάθωσε κατά της συγκέντρωσης; Η... προξενοφυλλάδα «Γκιουντέμ»; Μάλιστα, ή κυρία Χουλιά Έμίν έκρινε απαραίδεκτο για την Εύρώπη και για την Ελλάδα τό γεγονός που προαναφέραμε, μέ μοναδικό, φυσικά, σκοπό να βρίσει και να καταδικάσει τή χώρα (που ανέχεται τόν κάθε πεμπτοφαλαγγίτη της Άγκυρας να άσχημονεί σέ βάρος της άτιμωρητί).

Συνοδευσε μάλιστα τό σχολίο της μέ σάχλες του τύπου «πώς να μήν γίνει κάτι τέτοιο, άφου οί Έλληνες είναι οί πιο έθνικιστές Εύρωπαίοι» και άλλα τέτοια. «Και σεις τί άσχολείστε, Όχι. Ο Μουσταφά Κεμάλ. δέν ξέρετε περί τίνας πράξεις;», θά ρωτούσε κάποιος. Νάι, είναι γνωστό τό πρακτοριλίκι του φανατισμού και

του μισελληνισμού αλλά πώς να καταπιείς τέτοια διαστρέβλωση της πραγματικότητας; Πώς να δεχθείς ότι τέτοιες γκαϊμπελιές διαδίδονται μέσα στην πατρίδα μας και δηλητηριάζουν τά μυαλά μουσουλμάνων (και Τούρκων, έστω) άναγνωστών που συχνά ό πολιτικός τους άναλφαβητισμός φτάνει να θεωρεί τήν κεμαλική Τουρκία «δημοκρατία» και τό μειονοτικό στάτους έδω «καταπιεστικό»; Χώρια που μέ τέτοιες τζάμπες μαγκιές αύριο μεθαύριο θά βρεθεί κάποιος μειονοτολάγνος τενεκές του κλεινού άστους να τήν θεωρήσει και... άρχιδημοκράτισσα.

Πάντως, μιά που ή κυρία Χουλιά ένιωσε να θίγεται ή δημοκρατική της ευαισθησία, θέλουμε να τήν ρωτήσουμε καναδυό πράγματα: Τί θεωρεί ότι συνέβη τό 1955 στην Πόλη μέ τους Ρωμηούς; Μιά έκρηξη λαϊκής - δηλ. δημοκρατικής - όργης; Τί νομίζει ότι θά πεί ή λέξη «Κοϋρδός»; Δηλώνει τόν όρεσίβιο Τούρκο (όπως και ή λέξη «Πομάκος»;) Ποιά πιστεύει ότι πρέπει να είναι ή θέση του Στρατού στην πολιτική ζωή μιάς χώρας; Ν' άλωνίζει όπως στην Τουρκία, άς πούμε, ρίχνοντας Κυβερνήσεις, διορίζοντας Πρυτάνεις και έλέγχοντας τήν Οικονομία; Τί φρονεί για τά γεγονότα του 1974, ότι έγινε μιά εισβολή - Κατοχή (όπως λένε όλα τά Ηνωμένα Έθνη) ή μιά «είρηνευτική επίχειρηση»; Κτλ, κτλ...

Ποιό είναι όμως τό χειρότερο; Ότι τά ίδια έρωτήματα θά μπορούσαν να τεθούν όχι μόνο στη Χουλιά αλλά και στον όποιοδήποτε πολιτικό εκπρόσωπο της μειονότητας, χωρίς να μπορεί να δοθεί ή άυτονόητη άπάντηση. Έκει έχουμε καταντήσει αλλά κανέναν δέν θέλει να δει τήν άλήθεια, μήν τυχόν και θεωρηθεί «άκραίος». ένψ ό στρουθοκαμηλισμός είναι πιά ή κορυφαία άρετή που άπαιτεί τό ζήτημα!

ΝΕΕΣ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΜΥΚΗΣ

Καθώς πλησιάζουν οί δημοτικές έκλογές ό δήμαρχος Μύκης κ. Μουτζαχίντ Ντουκιαντζή άποφάσισε να άλλάξει τις πινακίδες του δήμου του. Έτσι στη θέση των κλασικών μπλέ-λευκών οδικών πινακίδων που συνθηθίζονται τοποθέτησε δυό τεράστιες πολύχρωμες πινακίδες στο 4ο και στο 8ο χιλιόμετρο του δρόμου Ξάνθης-Έχίνου. Τό περιεχόμενο των εικόνων εκ πρώτης όψεως φαίνεται να θέλει να προβάλλει τις φυσικές όμορφιές της εύρύτερης περιοχής. Κυριαρχεί μιά μεγάλη γέφυρα (πρόκειται για τή «Γέφυρα του παπά» στο Ώραιόν) και ένας χάρτης των όρίων του δήμου. Στο δεξι άκρο της πινακίδας έχει προστεθεί μέ μοντάζ ό μινιαρές από ένα πανύψηλο τζαμί. Ένας βιαστικός όδηγός μπορεί να μήν τό προσέξει. Άλλά τό μήνυμα γίνεται κατανοητό σε όσους γνωρίζουν τόν χώρο. Η σημειολογία της πινακίδας άντιστοιχεί μέ μιά

όριοθέτηση που δηλώνει άμεσα «Εισέρχεσθε σε μουσουλμανική περιοχή».

Και βέβαια ή όρεινή περιοχή του Δήμου Μύκης άποτελείται από μουσουλμάνους Έλληνες

πολίτες, οί περισσότεροι από τους όποιους είναι σλαβόφωνοι Πομάκοι. Έλάχιστα είναι τά τουρκόφωνα (τσιτάκικα) χωριά της περιοχής. Στόν Δήμο Μύκης ή πλειονότητα των κατοίκων συνεχίζουν να μιλούν πομάκικα σε καθημερινή βάση παρόλες τις προσπάθειες κάποιων (μεταξύ των όποιων και ό δήμαρχος, που μόστραρε στην πόρτα του γραφείου του... τούρκικη ταμπέλα!) να εξαφανίσουν τή χρήση αυτής της γλώσσας από τους φυσικούς όμιλητές της.

Η άλληλοαποδοχή της έτερότητας είναι σίγουρα ένα διεθνώς άναγνωρισμένο έπίτευγμα των κατοίκων της Θράκης, όπου τεμένη και έκκλησίες συνυπάρχουν έδω και αιώνες άρμονικά, χωρίς καλλιέργεια άποκλεισμών. Όμως, πέρα από αυτή τήν άρχική διαπίστωση άναρωτιέται κανείς γιατί οί διοικούντες τόν Δήμο Μύκης έκριναν σκόπιμο να άλλάξουν τις πινακίδες που προϋπήρχαν; Πιστεύουν πως έτσι συμβάλλουν στην άλληλοκατανόηση σε έναν νομό που έτσι κι άλλιώς έχει άποδείξει ότι δέν έχει προβλήματα μέ τά ζητήματα αυτά ή επιδιώκουν τή γκετοποίηση του Δήμου τους; Ν.Κ.

ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟΝ ΗΦΑΙΣΤΟ

Τουρκική παράσταση στον Ηφαιστο, με πρωταγωνιστή τον Τούρκο πρόξενο Κομοτηνής Ουμίτ Παρντίμ και βοηθό τον γιαλαντζί-μουφτη Ιμπράμ Σερήφ, δόθηκε το άπόγευμα της 1ης Σεπτεμβρίου 2005. Ο θίασος συγκεντρώθηκε σε καφενείο... σύλλογο του πολιτικάτζι Τσακίρ-Χασάν Αλή, ο οποίος υποτίθεται ότι έχει σύλλογο, αλλά όπως οι ίδιοι οι κάτοικοι λένε «ο μόνος που εκπροσωπεί μέσα στον μαχαλά είναι ο εαυτός του». Άλλωστε μέλος της οικογένειάς του ευεργετήθηκε από τον Πρόδρομο Εμφιετζόγλου. Ο Χασάν κάνει πράξη το «τι Άλλάχ, τι Θεός, όλοι καλοί είναι και ό,τι καταφέρουμε με τον καθένα».

Ο αξιότιμος κύριος Πρόξενος μαζί με ένα σουνεσί (αυτός που κόβει τα... τσουτσούνια) από την Ξάνθη, επισκέφθηκαν τον Ηφαιστο, όπου οι μόνοι που τους περίμεναν ήταν οι γονείς των 10 παιδιών που θα έκαναν περιτομή. Για τους γονείς η εκδήλωση ήταν πολύ καλή ευκαιρία αφού θα έκαναν ανέξοδα μια υποχρεωτική διαδικασία, την οποία μάλιστα πολλοί την αμελούν. Παρόλο που τα μεγάφωνα του τζαμιού ξεκούφωσαν τον οικισμό καλώντας τους στην εκδήλωση όπου θα παρευρίσκονταν «ο Πρόξενός μας...», εν τούτοις οι Ηφαιστιώτες απουσίασαν επιδεικτικά από την εκδήλωση. Μάλιστα πολλοί κάτοικοι γελούσαν με τα καμώματα των Τούρκων, οι οποίοι τα τελευταία χρόνια ερωτεύτηκαν τον οικισμό, ενώ «από πίσω μας λένε γύφτους». Ένας κάτοικος του Ηφαίστου σχολίασε ότι «αν θέλουν να ξανακάνουν σουνέτια να πάνε στο Σουλούκουλέ της Κωνσταντινούπολης και όχι στον Ηφαιστο...». «Μας εξευτέλισαν κιόλας

γιατί από τις στολές της περιτομής μας ζήτησαν πίσω το ραβδί και το καπελάκι...».

Μία μερίδα των κατοίκων του Ηφαίστου ένιωσε αγανάκτηση από τον ξαφνικό έρωτα του τουρκικού προξενείου και δήλωναν ότι «η Τουρκία να ασχοληθεί με τα προβλήματα των Τούρκων της Τουρκίας. Εμείς είμαστε μουσουλμάνοι, αλλά Έλληνες πολίτες. Εμείς δέν έχουμε καμία σχέση με την Τουρκία και δέν έχουμε ούτε μετανάστες εκεί. Η Ελλάδα είναι η πατρίδα μας. Αν υπάρχουν μια χούφτα χαφιέδες της Τουρκίας μέσα στον οικισμό, αυτοί

είναι γνωστοί και ο κόσμος γελάει μαζί τους. Περιμένουν τα ψίχουλα που θα τους ρίξει το προξενείο. Όμως οι αγάδες πέθαναν και τώρα αγάδες είμαστε εμείς. Θα πρέπει να προσέχουν οι Γκατζάληδες, γιατί εμείς δέν αστειευόμαστε. Πολιτική να κάνουν με όσους αισθάνονται Τούρκοι και όχι με τον Ηφαιστο».

Ν.Γ.

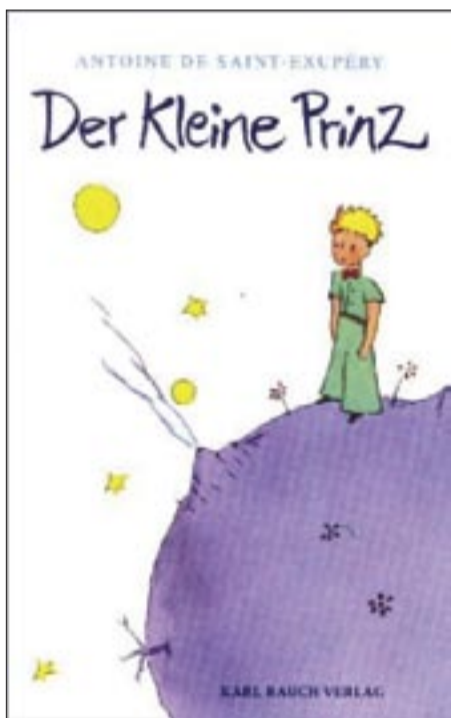
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΟΜΑΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Τό Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης οργανώνει για 3η συνεχή χρονιά μαθήματα Πομακικής Γλώσσας και γνωριμίας με τον παραδοσιακό πομακικό πολιτισμό. Τα μαθήματα αυτά απευθύνονται σε όλους τους πολίτες που ενδιαφέρονται να γνωρίσουν τή γλώσσα και τον πολιτισμό των Πομάκων της Θράκης.

Τα μαθήματα της Πομακικής Γλώσσας θα γίνονται στο ΠΑΚΕΘΡΑ (Αντίκα 14, Παλιά Ξάνθη) μία φορά (2 ώρες) την εβδομάδα και θα διαρκέσουν επί ένα επτάμηνο (Οκτώβριος-Μάιος). Με την ολοκλήρωση των μαθημάτων θα χορηγηθεί στους συμμετέχοντες βεβαίωση παρακολούθησης. Εκτός από τα μαθήματα γλώσσας, θα διοργανώνονται αφιερώματα σε επί μέρους θέματα με τή μορφή ειδικών εκδηλώσεων, όπως συναυλίες παραδοσιακής μουσικής, συζητήσεις, ομιλίες, προβολές, επισκέψεις, πεζοπορικές διαδρομές. Έναρξη μαθημάτων: Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου (πληροφορίες - εγγραφές στα τηλέφωνα: 25410-79673, 6976 - 898017)

Η τουρκική απαγόρευση του Μικρού Πρίγκιπα

Ν. Λυγερός

Η αιτία της τουρκικής απαγόρευσης του Μικρού Πρίγκιπα του Antoine de Saint-Exupéry είναι η εξής φράση: «Ευτυχώς για τή φήμη του αστεροειδούς Β612, ένας Τούρκος δικτάτορας επέβαλε στον λαό του, με τήν απειλή του θανάτου, να ντύνεται σαν Ευρωπαίος.»

Αυτή η λογοκρισία έχει ένα πολλαπλό ενδιαφέρον για τήν ευρωπαϊκή σκέψη. Ο Μικρός Πρίγκιπας αποτελεί τό σύμβολο του προικισμένου παιδιού. Το έργο του Antoine de Saint-Exupéry είναι παραδειγματικό για τον τομέα της εκπαίδευσης και θεωρούμε ότι η ανάγνωσή του είναι απαραίτητη για κάθε άνθρωπο που θέλει ν' ασχοληθεί με μικρούς και μεγάλους ανθρώπους. Η σκέψη του Μικρού Πρίγκιπα βασίζεται στην αποδοχή της διαφοράς και στην κατάργηση των τεχνητών και θεσμικών

ορίων που απομονώνουν τον άνθρωπο. Το παράδειγμα του Τούρκου αστρονόμου σημαίνει στην ουσία ότι τα ράσα δέν κάνουν τον παπά και δέν αποτελεί μιά κριτική για τήν Τουρκία. Το πρόβλημα όμως της τουρκικής λογοκρισίας είναι ότι δέν μπορεί να κατανοήσει όλα αυτά τα ανθρώπινα μαθήματα και επικεντρώνεται σε ένα και μοναδικό σημείο: τή θεωρητική κριτική του Κεμάλ. Κανείς δέν ενδιαφέρεται γι' αυτόν στη συγκεκριμένη περίπτωση. Διότι η ευρωπαϊκή σκέψη είναι εντελώς διαφορετική από τήν τουρκική νοοτροπία. Ενώ η πρώτη δίνει γενικά έμφαση στην εκπαίδευση, η δεύτερη ασχολείται αποκλειστικά με τήν προπαγάντα του κράτους. Ενώ για τήν πρώτη το παιδί συμβολίζει τήν αθωότητα και τό μέλλον των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τή δεύτερη δέν είναι παρά ένας εν δυνάμει στρατιώτης. Η καταδίκη του Μικρού Πρίγκιπα δέν είναι απλώς ενδεικτική, είναι συμβολική της ενδογενούς διαφοράς συμπεριφοράς. Στην Τουρκία, το παιδί δέν είναι τό μέλλον του ανθρώπου, ανήκει στο κρατικό σύστημα. Και ο ίδιος ο πολιτισμός δέν έχει τό βάρος του στρατού και της παράδοσης. Αυτή η απαγόρευση εξηγεί με τον δικό της τρόπο τα προβλήματα της αναγνώρισης της γενοκτονίας των Αρμενίων, της γενοκτονίας των Ποντίων, της Κυπριακής Δημοκρατίας. Οι ζωές δέν έχουν αξία σε σχέση με τήν παράδοση του Κεμάλ. Το τουρκικό κράτος είναι χτισμένο πάνω στα κόκκαλα ανθρώπων και κάθε αναγνώριση των εγκλημάτων του παρελθόντος είναι μιά πληγή στο τουρκικό καθεστώς. Η ίδια η Τουρκία υπάρχει ως οντότητα διότι διέπραξε γενοκτονίες. Το ύφος της έγινε πιο διπλωματικό μόνο φαινομενικά. Οι πράξεις της είναι οι ίδιες όπως τό αποδεικνύουν τα κουρδικά θύματα. Ο Μικρός Πρίγκιπας αντιπροσωπεύει κάθε μικρό παιδί. Όμως για τήν Τουρκία η αθωότητά του θυμίζει τους Αρμενίους, τους Έλληνες, τους Κύπριους, τους Κούρδους, κάθε στοιχείο που θέλουν να αφανίσουν από τήν πατρίδα τους. Τώρα με αυτήν τήν άπόφαση και τήν επιβεβαίωση Ο Μικρός Πρίγκιπας απέκτησε ακόμα έναν συμβολικό χαρακτήρα, είναι η μνήμη του μέλλοντος.

Θρακικά Ίερά και Αρχαιολογική μέριμνα

Γιά τό πρωτοσέλιδο σχόλιό μας στό προηγούμενο φύλλο μας, αναφορικά μέ τήν κατάσταση στά έντοπισμένα θρακικά ίερά και τή δράση των άρχαιοκάπηλων, από τήν Προϊσταμένη τής ΙΘ' Έφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων κ. Ν. Κοκκοτάκη λάβαμε τήν κάτωθι άπαντητική έπιστολή, γιά τήν όποια και τήν εύχαριστούμε:

Αξιότιμε κ. Διευθυντά,

Αναφερόμενη στό χθεσινό δημοσίευμα τής έφημερίδας σας μέ τίτλο «Θρακικά Ίερά και πάλι» πού άφορά τήν Ύπηρεσία μας και έμένα προσωπικά και άφου σάς εύχαριστήσω γιά τήν καλή διάθεση μέ τήν όποια άντιμετωπίζετε τή δουλειά μας θά «άπολογηθώ».

Όμολογώ καταρχήν ότι δέν είδα τό προηγούμενο δημοσίευμα στό όποιο αναφέρεστε, ώστε άπαντώντας νά άποφύγω τό παράπνοσας γιά άδιαφορία. Αύτά ως πρός τό τυπικό μέρος του δημοσιεύματος. Καί τώρα στην ούσια:

1. Ύπαιθρια Ίερά του Ήρωα Ίπέα έχουν έντοπισθεί και καταγραφεί από τήν Ύπηρεσία μας σε κορυφές ύψομάτων τής Ροδόπης και του Ίσμαρου, κοντά στα χωριά Μοναχοί, Ίασμος, Μεγάλο Πιστό, Νίσχος, Μοίρανα, Ξυλαγανή, Σάπες, Νέδα, Νίφα. Μέ τή μελέτη τους έχει άσχοληθεί ό επίτιμος Έφορος Αρχαιοτήτων και πρώην προϊστάμενος τής ΙΘ' ΕΠΚΑ Διαμαντής Τριαντάφυλλος.

Η λατρεία του Ήρωα Ίπέα είχε μεγάλη διάδοση στη Θράκη κατά τους ρωμαϊκούς αυτοκρατορικούς χρόνους. Από τους ύπαιθριους χώρους λατρείας έχουν περισυλλεγεί λίθινα μικρά πλακίδια με παράσταση του θεού, χάλκινα έσώματα του θεού ή Απόλλωνα ή άλλων από συμπλέγματα και πολλά μικροαντικείμενα - άφιερώματα των πιστών, κυρίως όξυπύθμενοι άμφορίσκοι πού σχετίζονται με τίς προσφορές ύγρων (κρασί, λάδι, γάλα) αλλά και τίς τελετές πού γίνονταν εκεί.

Σέ πολλές από τίς γνωστές θέσεις τά εύρήματα μαρτυρούν ότι ήταν σε χρήση και πολύ πριν τους αυτοκρατορικούς χρόνους, κατά τήν κλασική και έλληνιστική έποχή αλλά

και τήν πρώιμη έποχή του Σιδήρου, πράγμα πού ένισχύει τήν άποψη ότι ή λατρεία του Ήρωα Ίπέα άποτελεί τή συνέχεια τής λατρείας του μυθικού βασιλιά των Θρακών Ρήσου, όπως μαρτυρείται από τον Φιλόστρατο.

2. Μέ τά γλισχρά οικονομικά τής Ύπηρεσίας μας οι έργασίες στα ύπαιθρια ίερά έχουν περιορισθεί μέχρι τώρα σε έπιφανειακή έρευνα - περισυλλογή (πλήν μιάς άνασκαφικής έρευνας στην περιοχή του Μίσχου) και καταγραφή των θέσεων. Έλπίζουμε σε κάτι περισσότερο στο άμεσο μέλλον.

3. Η μάστιγα τής άρχαιοκαπηλείας στη χώρα μας χτυπά και σε πίο προσιτές άρχαιολογικές θέσεις από τίς κορυφές των ύπαιθριων ιερών. Η κακοήθεια δυστυχώς δέν προλαμβάνεται ούτε άναχαϊτίζεται με περιφράξεις, γιατί και «οί σκύλοι» μπορούν «νά άλέσουν» ακόμα κι όταν «ό μυλωνάς» είναι εκεί. Η Ύπηρεσία μας με τον Ίβαν φύλακα πού διαθέτει γιά όλον τον όρεινό όγκο τής Ροδόπης περιοδεύει διαδοχικά όλους τους χώρους και δέν τους έγκαταλείπει. Οι δύο άπόπειρες λαθρανασκαφής πού έγιναν φέτος στό ύπαιθριο ιερό βόρεια του Ίάσμου έντοπιστηκαν και άναφέρθηκαν στην Αστυνομία.

4. Πά τήν Αρχαιολογική Ύπηρεσία και τους άρχαιολόγους ιδιαίτερα δέν υπάρχουν «σημαντικές» και «άσημαντες» άρχαιότητες. Ό,τιδήποτε συνιστά παρουσία του άνθρώπου σ' αυτόν τον τόπο και άπόδειξη του ιστορικού μας παρελθόντος άντιμετωπίζεται με σεβασμό, προστατεύεται και άναδεικνύεται μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων μας κάθε φορά.

Μέ έκτίμηση

ένουνειδητα έμειναν σε αυτό. Ήταν μιά άριστοκρατική κοινωνία με μεγάλη ίεραρχία».

(...) Τώρα πού οι άρχαιοί βασιλείς δέν τά χρειάζονται πλέον, ό Κίτωφ μαζί με φίλους άρχαιολόγους και ιστορικούς μπορούν νά χρησιμοποιήσουν αυτά τά άντικείμενα γιά νά μάθουν περισσότερο γιά τίς ζωές των προγόνων τής Βουλγαρίας. Στο μεταξύ αυτός και ή ομάδα του άσχολούνται σχεδιάζοντας περαιτέρω άνασκαφές. Ένω υπάρχει πολύ μυστήριο άκόμη πού άφορά τους Θράκες, ό Κίτωφ είναι άποφασισμένος νά συνεχίσει τίς άνασκαφές.»

Αυτή ή έθνογενετική θεωρία όρισμένων Βουλγάρων έπιστημόνων και άρχαιολόγων πού έπεκτείνουν τή βουλγαρική ιστορία και τον πολιτισμό στα Βαλκάνια σε περίοδο πριν τήν έγκατάσταση των Βουλγάρων (6ος-7ος αι. μ.Χ.) με οικειοποίηση των Θρακών και του πολιτισμού τους, θυμίζει τήν αντίστοιχη θεωρία των Σκοπιανών - ότι είναι άπνευθείας άπόγονοι των άρχαίων Μακεδόνων - και των Τούρκων - ότι οι Τρῶες και οι Ίωνες ήσαν πρόγονοί τους (βλ. Σπ. Βρυώνης «Η Κλειώ συναντά τον Γκριζο Λύκο», Ίνστιτούτο Βαλκανικών Σπουδών, Θεσσαλονίκη 1991). Αυτή ή διαστροφή τής Ιστορίας διδάσκει στα σχολικά βιβλία και των τριών χωρών, φαίνεται πάντως ότι οι Βούλγαροι πρώτοι έδίδαξαν. Η οικειοποίηση των προγόνων υπό Βουλγάρων, Σκοπιανών και Τούρκων δέν είναι άθώα αλλά εκ του πονηρού, διότι έτσι διεκδικούν ως δικά τους έδάφη πού κατείχαν παλαιότερα οι Έλληνες Θράκες, οι Έλληνες Μακεδόνες και οι Έλληνες Τρῶες αντίστοιχα.

Διαμαρτυρόμενος γιά τήν αυθαίρετη αυτή οικειοποίηση του πολιτισμού και τής ιστορίας των άρχαίων Θρακών, άπήυθνα στις 15/6/05 έπιστολή - με e-mail και ταχυδρομικώς - στό TIME αλλά δέν γνωρίζω άν τελικώς θά δημοσιευθεί...

Πασχάλης Χριστοδούλου,
Δρ. Χημικός Μηχανικός, Θεσσαλονίκη

Παιδεία: Σέ αναζήτηση λογικής βάσεως

Πολλά γράφτηκαν γιά τήν άπόφαση τής ύπουργού Παιδείας κ. **Μαριέττας Γιαννάκου** νά θέσει βαθμολογική βάση τό δέκα γιά τήν εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Έκπαίδευση. Ως εκπαιδευτικοί λοιπόν, όφειλούμε και μεις νά πούμε δύο λόγια σχετικά.

Μιλώντας επί τής άρχής νομίζουμε ότι ή θέσπιση μιάς βάσης στό 10 άκούγεται λογική, έφόσον βεβαίως τηρηθεί μιά σταθερή, συνετή γραμμή στον τρόπο έπιλογής των θεμάτων των Εισαγωγικών Έξετάσεων. Κι άκόμη έλπίζουμε ότι σύντομα θά λυθεί και τό όποιο πρόβλημα προκύψει στην πρώτη έφαρμογή του μέτρου,

Ατενίζοντας πέρα από τη διεθνή έκθεση

«λόγω μεν Δημοκρατία, έργω δε υπό του πρώτου τόπου αρχή» (παράφραση της γνωστής Θουκυδίδειας ρήσης)

Του Χρήστου Κηπουρού

Το ζήτημα δέν είναι το κράτος να κουβαλιέται στη Βόρεια Ελλάδα πηγαίνοντας τριήμερες εκδρομές στη Θεσσαλονίκη και τη διεθνή της έκθεση, με επικεφαλής τον εκάστοτε πρωθυπουργό που συνοδεύουν κάθε κατηγορίας αξιωματούχοι, εξ Αθηνών. Μια επαναλαμβανόμενη φανφάρα που ως προς την αποτελεσματικότητά της ούτε καν ως οδύνη όρους μπορεί να εκληφθεί -το όποιο ως γνωστό όταν κοιλοπονέσει, τίκτει μυν- να γίνεται το μείζον ζήτημα επί εβδομάδες και να έχουν προηγηθεί απανωτές συζητήσεις με τη συμμετοχή των κυβερνώντων και βορειοελλαδικών αλλά και άλλων παραγόντων εκ των παραγωγικών τάξεων της χώρας, όπου κάποιοι λένε τα δικά τους και άλλοι δέν ξέρουν τι λένε ή τι ακριβώς θέλουν, αφού δέν τα έχουν βαλμένα σε μια σειρά, καθιστάμενοι γι αυτό εύκολοι αντίπαλο στον χειρισμό.

(...) Αν αναμένεται κάτι ή πιο σωστά αν υπάρχει κάποιο συμπέρασμα από όλα αυτά, έχει να κάνει με την εκ του μακρόθεν επιβεβαίωση της από ετών ήδη διαπιστωμένης πτώχευσης, της λεγόμενης τριτης Ελληνικής Δημοκρατίας, αν όχι και της ίδιας της Δημοκρατίας της εκπροσώπησης, και από την άλλη, με τη μονοπώληση που ασκεί για τον εαυτό του το κλαδικό ζήτημα, διαμέσου της πληθώρας των διαπιστευμένων φορέων, - πολιτικών, συνδικαλιστικών, απαξέπαντων- σε βάρος του περιφερειακού. Δέν λέω, σαφώς και υπάρχει κλαδικό ζήτημα και μάλιστα οξύ, όπως μέγιστο είναι το παραγωγικό πρόβλημα της χώρας με τα γνωστά επακόλουθα, από τα κάθε μορφής ελλείμματα στα ισοζύγια ως την ανεργία. Όμως αυτά δέν είναι άλλο από συμπτώματα της νεοελληνικής αθηναϊκής αναπτυξιακής και πολιτικής παθογένειας. Το ζητούμενο είναι ή αιτία η οποία τα προκαλεί. Η μήτρα που τα γεννά και τα μεγαλώνει. Επί του προκειμένου, ή Ελληνική χωροταξία και το ανεπίλυτο εν όχι ανίατο περιφερειακό. Αυτός ο γόρδιος έπρεπε να κοπεί πρώτα. Οι πρώην είναι ασυγχώρητοι για πολλά.

(...) Το πρόβλημα όμως είναι άλλο. Πως ή Μακεδονία, όπως όλες οι περιφέρειες, θα σταματήσουν να αναπαράγονται ως πραιτόρια. Και πρώτα από όλα, τα διοικητήρια με το έμφυχο υλικό, τα κυβερνητικά μάτια, τους εκάστοτε περιφερειάρχες. Και πως ή αιρετή περιφέρεια δέν θα μείνει στις δημηγορίες ή/και στις προτάσεις των φορέων της πολύμορφα ασθενοδύς αυτοδιοίκησης, αλλά τό πως θα γίνει εργαλείο Δημοκρατίας και επόμενα ανάπτυξης και παλιγγενεσίας, μεταξύ των άλλων, και για το κλαδικό.

Να σημειωθεί με την ευκαιρία, ότι οι παραμεθόριες περιοχές δέν πρόκειται να αναπτυχθούν με βάση όικονομική και αναπτυξιακή μόδα. Το λέω αυτό γιατί οι ζώνες των ελευθέρων συναλλαγών που ακούστηκαν αυτές τις ημέρες, έχουν και εδώ, ημέρες και έργα. Είχαν υπάρξει και επί των

άναφορικά με τίς κενές θέσεις κάποιων σχολών, κυρίως σε ΤΕΙ χαμηλής ζήτησης. Τό ζήτημα κατ' έμάς δέν είναι (όπως κάποιοι λαοπατέρες έθρήνησαν) άν κάποια παιδιά μείνουν έξω από τό πανεπιστημιακό άστυλο - αλλά είναι τό τι ακριβώς στοχεύουμε με τό μέτρο αυτό.

Αν σκοπός μας είναι νά κατοχυρώσουμε ένα μίνιμουμ επίπεδο γνώσεων των εισαγομένων - κάτι πού προφανώς σήμερα λείπει άπελπιστικά - αυτό θά πρέπει νά γίνει ήδη στη Μέση Έκπαίδευση. Δέν μπορεί νά άπαιτείς βάση γιά τά ΑΕΙ τό 10 όταν έθίζεις τον μαθητόκομο στην άνεμπόδιστη προαγωγή του στό Λύκειο από τάξη σε τάξη (κάπου στό 99%!) με τό σημερινό γελοίο κριτήριο του μέσου όρου 9,5. Όταν δηλαδή δέχεται άπόφοιτους Λυκείου πού έχουν σε ΟΛΑ τά βασικά τους μαθήματα όκτάρια κι έπτάρια! Όπως και στό παρελθόν ξαναγράφαμε, οι κυβερνήσεις του κεντροαριστερού λαϊκισμού νομοθέτησαν τό σχολείο - τσουλήθρα, όπου χρειάζεται εργώδης προσπάθεια προκειμένου νά άποτύχεις. Αν όντως τεθεί μιά αξιοπρεπής βάση γιά τή συνέχιση των σπουδών, δέν πρέπει νά γίνει κάτι και στό Λύκειο; Διαφορετικά και τό χάσμα μεταξύ των δύο εκπαιδευτικών βαθμίδων διευρύνεται και ή πρωτοβουλία του νομοθέτη άποδεικνύεται άσυνεπής - γιά νά μήν πούμε ύστερόβουλη και σκανδαλωδώς ένισχυτική των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.

πρώην ως φαινή ιδέα. Και όπως φαίνεται θα επιστρέψουν. Έτσι μυρίζει. Μια τέτοια, με την επωνυμία Δ.Ε.Β.Ζ.Ο.Σ. -διασυνοριακή ελεύθερη βιομηχανική ζώνη οικονομικών συναλλαγών- είχε εξαγγελθεί να γίνει στο Ορμένιο του Έβρου. Απέναντι του εκβιαστικό όσο θρασύ εκείνο δίλημμα: «ερήμωση ή ζώνες», με εργάτριες και εργάτες από γειτονικές Βαλκανικές χώρες που θα μπαίνουν στη χώρα το πρώι και θα βγαίνουν βράδι, αυτό που αντιτάξαμε -πλην θρονιασμένων- ήταν: «ούτε ερειπίων ούτε όμως και κάτεργα». Δέν χάθηκε η ανάπτυξη. Ούτε είναι η πρώτη φορά που θα τη γνωρίσει ο τόπος αφού άκόμη και επί τουρκοκρατίας είχε αναπτυχθεί.

(...) Στο βιβλίο «4η Δημοκρατία», πρότεινα το Δημοψήφισμα για το περιφερειακό να προηγηθεί της θεομοθέτησης. Τόσο ως προς το αιρετό και το συνολικό αριθμό των περιφερειών, όπου μια σύνθεση ιστορικής και γεωγραφικής όσο και μέτρου, καταλήγει στις 12, όσο ως προς την υπαγωγή των εκπροσώπων του κράτους στις περιφέρειες, στην αρμοδιότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτός να τους ορίζει. Όπως στο ίδιο πολιειακό αυτό θεσμό να υπαχθούν οι δυο προτεινόμενες στην ίδια εργασία, ανεξάρτητες πνευματικές αρχές. Για την οικονομία και τη Δημοκρατία αλλά και τα σοβαρά νομοσχέδια. Οι γνωστές και ως τράπεζες ιδεών. Με την άμεση Δημοκρατική διαδικασία του συγκεκριμένου Δημοψήφισματος, μπορούμε επίσης να κάνουμε και ένα μεγάλο νεορό βήμα πολιτικής παλιννόστησης στην κλασική Αθήνα. Τόσο στα της εκκλησίας του Δήμου, όσο στην προγενέστερη, την προδρομική περίοδο, τη μεταρρύθμιση του Κλεισθένη. Παράλληλα να γίνει το πρώτο βήμα εξευρωπαϊσμού της μόνης χώρας, η οποία στο περιφερειακό, όπως και αλλού, είναι μη Ευρωπαϊκή.

(...) Αν υπάρχει λύση, μόνο σε Ευρωπαϊκούς θεσμούς μπορεί πλέον να αναζητηθεί. Λυπάμαι, αλλά έτσι μόνο ίσως μπορέσει να γίνει κάτι. Η ιστορία έδειξε ότι ή όποια Βουλή των Ελλήνων αδυνατεί. Από την άλλη, ή περίπτωση του συμπατριώτη μου Σπάρτακου που θα όρθωνε άνάστημα απέναντι στο πολιτικό τηλεοπτικό σύστημα που παράγει και αναπαράγει τους ημεδαπούς πραιτόρες, μετά των ομωνύμων υπάτων και ανθυπάτων -τουτέστιν το νεοελληνικό αντιδημοκρατικό αθηναϊκό- δέν υπάρχει. Αντίθετα, συμβαίνει κάτι το ανήκουστο με τον τελευταίο. Όσο παρακμάζει, άλλο τόσο γίνεται πιο ισχυρός. Αήτητος. Τόσο εντός όσο κυρίως, εκτός έδρας. Εννοείται εντός Ελλαδικής επικρατείας. Γιατί εκτός υπακούει σε άλλους νόμους και κανόνες. Δέν χρειάζονται λοιπόν ψευδαισθήσεις ούτε όμως επιφυλάξεις για την προτεινόμενη συνέχεια. Οι θεσμοί της Ε.Ε. μπορούν, ως οφείλουν άλλωστε, να ζητήσουν από τη χώρα μας να εφαρμόσει κάτι, έστω και αν ή ίδια δέν το επιθυμεί. Το Ευρωπαϊκό περιφερειακό μοντέλο. Αυτό πλέον να πάρει τη θέση της Ελλάδας των κάθε τύπου και κατηγορίας πραιτόρων. Όχι μόνο των διορισμένων περιφερειάρχων. Το ερώτημα είναι ποιος θα το θέσει. Πάντως οι εκ των εδώ αντιπολιτευόμενοι, δέν πρόκειται. Όπως οι πρώην έτσι και οι νυν εξ αυτών, ενδιαφέρονται για άλλα και άλλα. Μπορεί όμως να το επιτύχουν κάποιοι φιλέλληνες. Ούτε η πρώτη φορά θα είναι ούτε η τελευταία.

TIME: Βούλγαροι και άρχαιοί Θράκες

Στό γνωστό έβδομαδιαίο διεθνές περιοδικό TIME (6-6-2005, σελ. 63-64) δημοσιεύθηκε άρθρο με τίτλο *Treasures fit for the Kings* πού τό ύπογράφουν ως δημοσιογράφος ή Ανθή Καρασάββα και ή Βιολέτα Σιμενόβνα και ως συγγραφέας ή *Jumana Farouky*. Παραθέτω έκτεταμένη μετάφραση άποσπασμάτων του άρθρου.

«Έσκαβαν γιά 12 χρόνια, 4 μήνες τον χρόνο, 18 ώρες τήν ήμέρα. Ο Γκεόργκι Κίτωφ και ή ομάδα του έψαχναν στη βουλγαρική κοιλάδα των βασιλέων, μιά περιοχή γεμάτη δάση μήκους 100 χλμ στό κέντρο τής χώρας. Η κοιλάδα είναι γεμάτη από άρχαίους ταφικούς σωρούς πού ανήγειραν οι Θράκες, πού ή κληρονομιά τους ως ένας από τους στύλους τής άρχαίας Εύρώπης ζει σε κείμενα και ιστορίες αλλά ό πολιτισμός τους παραμένει ένα μυστήριο (...) Ο Κίτωφ, 62 χρόνων, άρχαιολόγος γνωστός ως ό Ίντιάνα Τζόουνς τής Βουλγαρίας, σκάβοντα στο Kazanlak, 170 χλμ άνατολικά τής Σόφιας τον περασμένο Ίούλιο, μετά από έναν μήνα χτύπησε κυριολεκτικά φλέβα χρυσού. Μέσα στον τάφο βρήκαν τά ύπολείμματα ενός άνδρος πού είχε τεμαχισθεί σε κομμάτια. Δίπλα στον σκελετό βρισκόταν ένα χρυσό προσωπίο φυσικού μεγέθους. Τό 2400 έτών προσωπίο είναι τό πρώτο άντικείμενο ενός θησαυρού πού περιλαμβάνει ένα χρυσό δαχτυλίδι σκαλισμένο με τήν εικόνα ενός άθλητή, μιά σχεδόν πλήρη σειρά πανοπλίας, χάλκινες αιχμές βελών και δοράτων, ξίφη, πλάκες προστασίας στήθους, συνολικά 130 άντικείμενα, μεγαλόπρεπα στολίδια, όπλισμό και τελετουργικά άντικείμενα πού δείχνουν ότι ό Θρακικός πολιτισμός άνταγωνιζόταν τον Έλληνικό. Άποδεικνύουν ότι οι Θράκες «δέν ήταν κοινωνία βαρβάρων», λέει ό Άλεξάντερ Φόλ, Βούλγαρος έμπειρογνώμων τής θρακικής ιστορίας. «Είχαν ένα σύστημα αξιών και

«ΟΤΙ ΑΠΑΝΤΑ ΣΥΝΑΦΗ ΠΡΟΣΜΕΤΡΩΝΤΑΙ»

Γιά τό έντυπωσιακό βιβλίό του **Θανάση Πολυζόπουλου** και τήν δωρεάν προσφορά του από τόν συγγραφέα γράψαμε πρίν δύο μήνες (Ημερολόγιο του *Αμερικανοσοβιετικού Ιμπεριουμ*, γιά παραγγελίες με προαιρετική ένισχυση τής δραστήριας Έταιρείας Έλληνο-σερβικής Φιλίας στό 210-6533423). Σήμερα έπανερχόμαστε με άφορμή τό γράμμα πού μάς έστειλε σχετικά με τό βιβλίό ο φίλος του «Α», **Γιώργος Καραμολέγκος** από τή Γλυφάδα:

Σ τ ό πρώτο ξεφύλλισμα του βιβλίου έντυπωσιάστηκα από τόν όγκο τών πληροφοριών. Κατόπιν τρόμαξα από όσα διάβασα στόν πρόλογο, παρότι είναι γεγονόςτα έν πολλοίς γνωστά.

Άλλο όμως ή σταδιακή γνώση ή ύποψία γνώσης από έφημερίδες, κλπ ΜΜΕ και άλλο ο συνεχής και άνελέητος καταγιγισμός πληροφοριών συγκεντρωμένων και τεκμηριωμένων.

Όργη με κατέλαβε και με διακατείχε κατά τήν ανάγνωση του κυρίως θέματος (άπαρίθμηση παρεμβάσεων σε άνεξάρτητες χώρες). Έγρονότα πού μαθαίνεις σιγά - σιγά, στό πέρασμα τών δεκαετιών, δέν φαίνονται τόσο

τραγικά, ή τόσο πολύ τραγικά, αλλά όταν είναι συγκεντρωμένα σε λίγες σελίδες περιεκτικές χωρίς περιττολογίες και άπεραντολογίες, χωρίς επαναλήψεις πλύν τών αναγκαιών, τότε πιστεύω πως φυσική είναι ή έκρηξη τής όργης πού σε πνίγει όσο αισθάνεσαι ότι ζεις σε έναν άδύνατο και προδομένο κόσμο, όπου όχι μόνο ή δικαιοσύνη είναι άπαγορευμένη αλλά και αυτή άκόμα ή αυτοδικία είναι πολλές φορές κατευθυνόμενη και έξυπρητεϊ τά συμφέροντα τών άδικούντων.

Ξεπερνώντας με κόπο αυτά τά συναισθήματα μόρεσα να επικεντρωθώ στό στυλ και τό ύφος τό συγγραφικό τό όποιο είναι στρωτό, χωρίς παλινωδίες και σκαμπανεβάσματα. Με συνεχή και όμαλή ροή πληροφοριών χωρίς άσκοπες επαναλήψεις.

Δίχως ίχνος κολακείας θά ήθελα να μπορούσαν όλοι - όχι μόνο οι συνέλληνες αλλά όλοι οι άνθρωποι - να είχαν πρόσβαση στόν γνωστικό - ιστορικό πλοΐτο του έργου. Θεωρώ τυχερό τόν έαυτό μου πού κατέχω ένα αντίτυπο και θά τόν θεωρούσα άκόμη τυχερότερο αν είχα τήν εύτυχία άπόκτησης και του δεύτερου τόμου.

Με μία και μόνη παρατήρηση, πού δέν ξέρω αν έχει προβλεφθεί για τό τέλος του έργου. Καλό θά ήταν τό βοήθημα ενός πίνακα περιεχομένων (έστω και συνοπτικού με τούς κύριους τίτλους μόνο), καθώς επίσης και μία έστω και δειγματοληπτική, βιβλιογραφία ή αναφορά βοθημάτων. Έκείνο δέ πού πραγματικά λείπει είναι ένα εύρετήριο ονομάτων και τόπων. Αν ή συγγραφή έγινε στό Word ή σε κάποιον άλλον επεξεργαστή κειμένου σε PC, όπως υποθέτω, νομίζω πως δέν θά είναι ιδιαίτερα δύσκολη ή δημιουργία του. Θά καταστήσει δέ τό έργο ένα όχι άπλως άνάγνωσμα (έπιμένω τρόμου) αλλά βοήθημα σε κάθε μελετητή τής σύγχρονης Ιστορίας.

Την ψήφο μας στην Καϊλή Κι ασ τον λέει τον Άη - Στράτη... Άη -Στράτη!

Ο Απόστολος Κακλαμάνης, μιλώντας στη συνεδρίαση του Συντονιστικού του ΠΑΣΟΚ, παρουσία του κ. Παπανδρέου, συνέστησε στο κόμμα του προσοχή στην επιλογή υποψηφίων δημάρχων και νομαρχών (και γιατί όχι και δημοτικών συμβούλων, θα προσθέταμε εμείς) ειδικά διότι ανάμεσά τους θα υπάρχουν και... **λωποδύτες**. Επί λέξη: «Να είμαστε προσεκτικοί, να μην επιλέξουμε υποψηφίους επικίνδυνους και μειωμένη ηθική υπόσταση, γιατί στο παρελθόν είχαμε επιλέξει και λωποδύτες». Το σπορ της αυτογνωσίας φαίνεται λοιπόν να αποκτά πολλούς οπαδούς στην αξιωματική αντιπολίτευση. Αλλά γιατί μόνο προσοχή στους λωποδύτες; Γιατί όχι ιδιαίτερη προσοχή και:

- στα τέκνα λωποδύτων (π.χ. αποτυχημένων επιδοτούμενων «επενδυτών»)
- στους ανίκανους τενεκέδες, παιδιά της συγκυρίας και της κοινωνικής αφασίας
- στους ανεπάγγελτους «επαγγελματίες πολιτικούς»
- στους «επώνυμους» φελλούς κάθε τοπικής κοινωνίας
- στα ...παχύδερμα (μεταφορικά πάντα)
- στα τσιράκια - τοπάρχες / ομαδάρχες των στελεχών της κεντρικής εξουσίας
- στους τυχοδιώκτες που παριστάνουν τους «νέους» και «άφθαρτους»
- και τέλος, ειδικά για τη Θράκη, στους προξενόδουλους.

Τι είναι άραγε όλοι αυτοί σε σχέση με τους λωποδύτες, λιγότερο επικίνδυνοι ή πιο σπάνιοι;

Και δυο πραγματάκια άκόμα: όπως δείχνει και η εμπειρία μας από τις τοπικές κοινωνίες, οι κακές επιλογές του παρελθόντος για το κόμμα σας δεν αφορούσαν μόνο τα κεντρικά πρόσωπα, πολλοί ας πούμε δεν έγιναν δήμαρχοι αλλά... αρκέστηκαν σε άλλα πόστα, π.χ. πρόεδροι δημοτικών συμβουλίων, δημοτικών οργανισμών, κτλ κι έτσι έγιναν «επώνυμοι» και «αναγνωρίσιμοι» ώστε μελλοντικά να κάτσουν κι αυτοί στον σβέρκο μας, ευκαιρίας δοθείσης. Και μην χρησιμοποιείτε τόσο περιοριστικά τη λέξη «λωποδύτης» που σημαίνει άμεσα μόνο αυτόν που «βάζει χέρι στο ταμείο», υπάρχουν κι άλλα «λαμόγια» στην Τοπική Αυτοδιοίκηση που π.χ. ξεκοκαλίζουν νομιμοφανώς «προγράμματα», εκμεταλλεύονται αδιαφανώς προμήθειες, διορίζουν παράνομα, πλαστογραφούν έγγραφα, «διευκολύνουν» εργολάβους και μαστροπούς (αν δεν είναι οι ίδιοι) κλπ. Όλος ο κόσμος τα ξέρει, απλά (για ειδικούς κοινωνικούς λόγους) δεν αντιδρά. Οπότε αν τους αποκλείσετε όλους αυτούς από υποψήφιους, πιθανότατα δεν θα συμπληρωσετε καν ψηφοδέλτια!

Με δεδομένη λοιπόν την παραπάνω κατάσταση στα εκλογικά πράγματα, εμείς χίλιες φορές προτιμούμε την Καϊλή, που μπορεί να μπερδεύεται άκόμα στο Μέγκα και να λέει τον Άη-Στράτη... Άη-Στράτη (!!!) αλλά τουλάχιστον δεν σε κοροϊδεύει, δεν ψεύδεται: Είναι αυτή που είναι κι αν γουστάρεις (που γουστάρεις!) ψηφίζεις...

A.X.

ΤΕΜΠΗ: Οί πραγματικοί ένοχοι

μέρα μεσημέρι τρακάρει και σκοτώνει τρεις επώνυμους μάλιστα συμπολίτες μας και κυκλοφορεί ελεύθερος αλλά και ξαναοδηγεί κανονικότατα) δέν έτέθη ποτέ θέμα έγκλεισμού κανενός στη φυλακή αν και προφανώς θά έπρεπε.

Έξ άλλου δέν άργησε πολύ να φανεί ότι δέν ήταν ή συγκεκριμένη παράβαση πού προκάλεσε τις συνέπειες του δυστυχήματος. Λίγο καιρό μετά κάποιες άλλες παραβάσεις έγιναν αίτια για τα πολύνεκρα δυστυχήματα του Μαλιακού. Κοινό τους σημείο ότι έλαβαν χώρα στόν δρόμο πού συνδέει τά δυο μεγάλα άστικά κέντρα μίας χώρας «του σκληρού πυρήνα, τής πρώτης ταχύτητας τής ΕΕ».

Οί δρόμοι αυτοί ως γνωστόν, άκόμη και σε πολλά τριτοκοσμικά κράτη είναι εδώ και τρεις τουλάχιστον δεκαετίες κλειστοί αυτοκινητόδρομοι. Μπορεί όποιοσδήποτε να αναλογιστεί πόσες εκατοντάδες αν όχι χιλιάδες συμπατριώτες μας θά συνέχιζαν με τούς οικείους τους να απολαμβάνουν τό αγαθό τής ζωής, αν και στό ένταϋθα προτεκτοράτο νοιαζόταν κανείς αντί για βίλες, γάμους στα Παρίσια και όλυμπιακές παράτες να τελειώσει και κανέναν δρόμο έγκαίρως.

Φταίει και ο οδηγός, φταίνε και οι ιδιοκτήτες τής νταλίκας, φταίνε σε κάποιον βαθμό και κάποια στελέχη τής βιομηχανίας «ΑΚΡΙΤΑΣ». Η άπόσταση όμως από αυτό μέχρι τήν έπιβολή ποινών 19, 18 και 13 ετών κάθειρξης αλλά και τό όρατό ένδεχομένο να κλείσει μία ύγιης άκριτική βιομηχανία είναι έμφανώς χαώδης. Οί υπεύθυνοι της έγκληματικής υπανάπτυξης τής περιφέρειας τής χώρας πρέπει να άναζητηθούν άλλοι. Σημιογωργάκηδες και Βασωλαιώτηδες δέν φέρουν μόνο πολιτικές ευθύνες συνεπεία τών όποιων και καταψηφίστηκαν, αλλά και σοβαρότατες ευθύνες του κοινού ποινικού δικαίου. Μαζι με τούς άνεπαρκέστατους μηχανισμούς ενός κράτους - παρωδίας με κύρια είσπρακτικό αντί για έλεγκτικό/πρωληπτικό ρόλο (Τροχαία) δέν αφήνουν και πολλά περιθώρια για άμφισβητήσεις για τό ποιοι είναι οι πραγματικοί ένοχοι της τραγωδίας.

Δ.Ν.

Άλληλογραφοΐμε

Άπό τόν κ. **Κ. Γονέο**, γεωφυσικό, λάβαμε έπιστολή άναφερόμενη στό δυστύχημα του Σινούκ. Έμεις σημειώνουμε τις καταγγελίες τών συγγενών του Πατριάρχη Πέτρου για τήν συγκάλυψη τών ευθυνών και τήν διάλυση τής έπιτροπής διερεύνησης του δυστυχήματος.

«...Αναφέρομαι στην πτώση του έλικόπτρου πού έστειλε στόν ύγρό τάφο τόν Πατριάρχη Άλεξανδρείας κ.κ. Πέτρο και τήν σεβαστή του συνοδεία - προσέξτε ιδιαίτερας ένα γεγονός σημαδιακό: ή πλειονότης αυτής τής δύσμοιρης συνοδείας άποτελείτο από έρωμένους κυπριακής καταγωγής, όπως και ο σεπτός Πατριάρχης. Η όλη ιστορία ξεκίνησε στην Πάχη όπου εύρίσκετο προσγειωμένο τό μοιραίο έλικόπτερο, κατά πληροφορίες μας, όχι φυλαγμένο σε υπόστεγο αλλά στό ξέφωτο!

(...) Τό έλικόπτερο ξεκίνησε τό πρωί από τήν Πάχη, έκανε έναν σταθμό στόν Καρέα όπου επεβίβασε και τήν υπόλοιπη άποστολή με προορισμό τή Μονή Βατοπεδίου. Όταν τό έλικόπτερο έκανε τήν είσοδό του στό Βόρειο Αίγαιο έπρεπε οι θόδες τών ραντάρ τής Άεροπορίας στόν Χορτιάτη να δείχνουν τό στίγμα του. Τί συνέβη και «τυφλώθηκαν» τά ραντάρ; Η άπάντησή είναι άπλή, φταίει ή ΤΗΠ, δηλαδή Τεχνική Ηλεκτρονικού Πολέμου. Κατά τή γνώμη μου υπήρχε κοντά πλοίο καμουφλαρισμένο σε θαλαμηγό, έμπορικό ή μεγάλο ψαράδικο, πού διέθετε τέτοια μηχανήματα ύψηλης τεχνολογίας πού τύφλωσαν τά ραντάρ.

Τό έλικόπτερο κοντά στη Σιθωνία κατ' άνάγκη άρχισε να παίρνει ύψος διότι έπρεπε να περάσει τόν Άθωνα και να προσγειωθεί στη Μονή Βατοπεδίου πού βρίσκεται στην πίσω πλευρά του βουνού. Κατά τήν άνοδο του Σινούκ ή μούρη του έλικόπτρου στόχευε πλέον τόν ουρανό κι αυτήν τήν στιγμή περίμενε ο δολοφονικός έγκέφαλος και πυροδότησε έξ άποστάσεως τήν νάρκη ή βομβίδα με καπνογόνο άέριο. Σημείωση: Όλοι οι νεκροί ήταν μαυρισμένοι, όχι μόνο τά ρούχα μά και οι έπιδημιδες τους, όπως δέ διαπίστωσε ο ιατρός πού τούς εξέτασε ΟΛΟΙ ΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΑΠΟ ΕΜΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΠΕΣ ΠΟΥ ΜΟΝΟ ΑΕΡΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ. Μερικοί από τούς άτυχείς έπιβάτες προσπάθησαν ν' αποβάλλουν τά ρούχα τους. Τό τελευταίο άποδεικνύει ότι πιθανόν να χρησιμοποιήσαν άέρια σάν τό Σαρίν, διότι οι δολοφόνοι ήθελαν τά θύματά τους όπωσδήποτε νεκρούς, να μην υπάρχουν μάρτυρες και τεκμήρια του έγκλήματός τους. Γι' αυτό επαναλαμβάνω ή πυροδότηση

έγινε κατά τήν άνοδο του έλικόπτρου, για να πέσει στη θάλασσα και όχι στην ξηρά, όπου θά άποκαλύπτονταν τά πάντα. Αυτή όλη ή δολοφονική έπιχείρηση ήταν ή έκδίκηση τής συμμορίας Μπλαϊρ, Μπούς, Σαρόν εναντίον τής κυπριακής Έκκλησίας, γιατί υπήρξε ή μπροστάρισσα στόν άγώνα του Κυπριακού Λαού για τό ΟΧΙ του στό ύπυλο σχέδιο Αύνάν (...). Σημείωση: Τό μεγάλο κόλλο τής δολοφονικής αυτής έπιχειρήσεως, και όπου κατά τή γνώμη μου όφείλεται ή έπιτυχία της, ήταν τό έξής γεγονός: Κατά τήν 11η π.μ. έλαβε ή βάση «ραδιοτηλεφωνικό μήνυμα» του άδικοχαμένου κυβερνήτη του Σινούκ, άντ/ρχου Παπαχρήστου, ότι τό έλικόπτερο προσγειώθηκε στόν προορισμό του (Μονή Βατοπεδίου). Όπως γνωρίζουν οι πάντες, στόν αιώνα τής ηλεκτρονικής πού ζούμε τό μοντάζ μιάς φωνής από προηγούμενες έγγραφές είναι ένα παιχνιδάκι. Με τό τρϋκ αυτό οι δολοφόνοι κέρδισαν 3,5 δόκκληρες ώρες έφησυχασμού (ύπευθύνων και μή). Όπως καταλαβαίνει ο καθένας ήταν άδύνατο μετά από ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα να βρεθούν έπιζώντες και ίχνη του έγκλήματος, τά ξεπλυνε όλα ή θάλασσα. Η γνώμη μου είναι ότι τήν υπόθεση αυτή τήν έθαγαν τά ντόπια τσιράκια τών διεθνών δολοφόνων. Συνεχίζεται τό όλο θέμα με τόν πόλεμο εναντίον τής Έκκλησίας, ή δόξα της όμως, πρέπει να γνωρίζουν οι πάντες, είναι οι Μάρτυρες και οι Όμολογητές της...

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

(Ο λόγος στον τελειόφοιτο κασιδή Μαθητή:)

Θεούλη μου, κάνε, Σε παρακαλώ, να τσακώνονται συχνά ηρωικά το αυτοκέφαλο της Ελλαδικής Εκκλησίας με το ετεροκέφαλο του Πατριαρχείου για την κεφαλή (έχουν παράδοση οι ιεράρχες μας στους απαρχονισμούς) ώστε να διαρκεί ο εγ-κε-φαλ(λ)ικός καβγάς μας και κρατάει πάνω του τα φώτα του Υπουργείου και μπορέσει η Παιδεία απρόσκοπτη από σκωπτικούς νεωτερισμούς να σηκώσει κεφάλι. Αμήν.

Γιάννης Στρούμπας

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Θά λάβουν γνώση πρώτα οι φύλακες
Έξετάστηκαν την προηγούμενη εβδομάδα σε ειδική σύσκεψη στην πρωθυπουργία οι αιτήσεις τοπικών ραδιοφώνων και τηλεοπτικών καναλιών για έκπομπες στα κουρδικά. Στην σύσκεψη αποφασίστηκε πως η ΜΙΤ πρέπει να κάνει μία έρευνα για τους 8 σταθμούς που έκαναν αίτηση και να την υποβάλει στην πρωθυπουργία. Η πρωθυπουργία στα πλαίσια αυτής της έρευνας θα προτείνει στο ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο ποιά ΜΜΕ είναι κατάλληλα.
(29-8, έφ. Νέτγκαζετε)

Έκφρασιμένα έγχεφαλοκώτταρα!
Προσφάτως χωρισμένος ο 30χρονος Ι.Δ. ανέβηκε σε στύλο στην πλατεία Τακσίμ και άπειλοσε να αυτοκτονήσει. Η αστυνομία και η πυροσβεστική μετά από προσπάθειες μίας ώρας τον έπεισαν να κατέβει. Μόλις όμως κατέβηκε, ομάδα 100 ατόμων που πριν από λίγο του φώναζαν "πέσε, πέσε", προσπάθησαν να τον λυτσαρουν, φωνάζοντάς του «Η αστυνομία δεν έχει άλλη δουλειά;» Ο Ι.Δ. σώθηκε από τους αστυνομικούς και μεταφέρθηκε στα κεντρικά για να δώσει κατάθεση.
(29-8, έφ. Νέτγκαζετε)

Αίμα και βία καθημερινά
Ακόμη ένα επεισόδιο ήρθε να προστεθεί στα περιστατικά λυντσαρίματος και βίας των τελευταίων ημερών. Κοπέλλα στην περιοχή Καγιάς παραπονέθηκε στην οικογένειά της πως την είχε παρενοχλήσει σεξουαλικά κάποιος. Μέλη της οικογένειας όπλισμένοι με ξύλα και μαχαίρια ξεχύθηκαν στους δρόμους μαζί με την κοπέλλα για να τον βρουν. Η κοπέλλα τους έδειξε τον 34χρονο και πατέρα 3 παιδιών Σικ Μπασκαγιά την ώρα που αυτός έπαιζε ένα παιχνίδι σε ένα καφεείο. Η ομάδα 15-20 ατόμων τον πήρε έξω και άρχισε να τον χτυπάει με πέτρες, ξύλα και τον μαχαίρωσαν πολλές φορές. Πέθανε την ώρα που τον μετέφεραν στο νοσοκομείο. Μάρτυρες είπαν πως η κοπέλλα είναι ανισόροπη και πως και άλλη μία φορά είχε συκοφαντήσει κάποιον την ώρα που εκείνος βρισκόταν άλλοι.
(31-8, έφ. Χουριέτ)

Τουρκοκουρδικός πόλεμος
Συνεχίζονται τα επεισόδια ανάμεσα σε διαδηλωτές που κατευθύνονταν στην πόλη Γκέμλικ για να κάνουν διαδήλωση ύποστηρίξης στον Άμπντουλάχ Ότσαλάν. Μετά την επέμβαση της αστυνομίας που ανέκοψε την πορεία προς το Γκέμλικ, έγιναν επιθέσεις με βόμβες μολότωφ στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής Μπέιγλου και σε υποκατάστημα τραπέζης. Προξένησαν μεγάλες ζημιές στα δύο κτίρια. Η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα και σπρέι πιπεριού για να διαλύσει τους διαδηλωτές. Πολλοί διαδηλωτές συνελήφθησαν και τραυματίστηκαν. Στην περιοχή Γκιοζτέπε ομάδα 50 ατόμων επιτέθηκε με πέτρες σε αστυνομικούς οι οποίοι χρειάστηκε να πυροβολήσουν στον αέρα για να τους εμποδίσουν. Στην περιοχή Μπαγτζιλάρ προσπάθησε να διαδηλώσει στην λεωφόρο Όσμάν Γκαζί. Όταν οι αστυνομικοί χρησιμοποίησαν σπρέι πιπεριού εκείνοι ανταπέδωσαν με μολότωφ. Επίσης σε περιστατικά που έγιναν στην περιοχή Μπερκόζ 60 άτομα συνελήφθησαν.
(4-9, έφ. Χουριέτ)

Αθώοι όλοι, κράτος και παρακράτος!
Ο πρόεδρος των Turk Ocakları (εθνικιστές) και πρόεδρος του Έμπορικού Έπιμελητηρίου Νουρί Γκουργκούρ δηλώνει πως τα γεγονότα του 1955 «δεν πρέπει να φορτώνονται στους εθνικιστές ή τους κομμουνιστές». Προσθέτει: «Επίσης δεν πρέπει να χρεώνονται στο κράτος. Υπήρξαν έντελώς τυχαία γεγονότα. Μπορεί να άρχισαν σαν κοινωνική στήριξη στο θέμα της Κύπρου αλλά αργότερα ξέφυγαν από τον έλεγχο. Η κοινωνία ήταν έτοιμη να αντιδράσει είτε για το θέμα της Κύπρου είτε για τις καταπίσεις σε βάρος των Τούρκων της Δ.Θράκης. Εκείνη την εποχή ήμουν μαθητής λυκείου. Δεν υπήρξε καμιά συμβολή των εθνικιστικών οργανώσεων στα γεγονότα.
(6-9, έφ. Ζαμάν)
Μ.Κ. kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Βρήκατε πουθενά κάποιον αναδρομή στο τί υποτίθεται πως έγινε στις 11-9-01; Φυσικά όχι. Απαγορεύονται οι άπορίες, σύντομα και διά νόμου (βλ. Όλοκαύτωμα)

Πέντε ακόμη νεκρούς Παλαιστίνιους στην Τουλκαρέμ ανακοίνωσε ο ένδοξος ισραηλινός Στρατός (οι 3 ανήλικοι). Ναι, ήταν όλοι άοπλοι, και λοιπόν;

Στην δέ Κατεχόμενη Ανατ. Ιερουσαλήμ οι μπουλντόζες ξεκίνησαν το Τείχος του σιωνιστικού Απαρτχάιντ απ' τη συνοικία Αλ Μπαρίντ, γράφοντας στις έρπυστριές τους κάθε Δίκαιο και Κοινή Γνώμη

Για να μαθαίνετε: Ποιοί είναι εναντίον του πολέμου των ΗΠΑνθρώπων στο Ιράκ; Μόνον οι... ναζήδες, σύμφωνα με το FrontPage του κυρίου Λαβίδ Χόροβιτς!

Η «Διεθνής Διαφάνεια» (3/2005) για το πλιάτσικο του Τσέινι Χάν: «Ενδέχεται ν' αποδειχθεί το μεγαλύτερο σκάνδαλο διαφθοράς στην Ιστορία!»

Προσοχή στην υπόθεση κατασκοπείας που αποκάλυψε το FBI με την ΑΙΡΑC: Αφού φτάσαν μέχρι τον Ρόζεν, σημαίνει ότι κάποιος στις ΗΠΑ άμυνονται κατά του σιωνιστικού σχεδίου επίθεσης στο Ιράν

Κατέρρευσε εν μέσω σκανδάλων ή... «πορτοκαλιά» κυβέρνηση της Τιμοσένκο στην Ουκρανία! Καλά, τότε πρόκαναν οι ντεμέκ «επαναστάτες» να διαφθορούν!

Νέο τουρκικό περιοδικό ονόματι Κάιντε νιώθει... τιμή που συνδέεται με την όμοιχη οργάνωση. Η ο φανατισμός κάποιων ξέφυγε ή οι ύπηρεσίες κάνουν ύπερφορίες

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Έγω σήμερα, αγαπητοί μου φίλοι, είχα σκοπό αρχικά να σας πω μόνο τον πόνο μου, ξαφνικά όμως με βρήκε ένας πειρασμός στον οποίο δεν μπόρεσα να αντισταθώ. Π' αυτό και θα ξεκινήσω με νέο αφιέρωμα σ' ένα από τα αγαπημένα μου πουλέν, τον μεγάλο τηλεοπτικό αυτεπρ της γούπης, που όπως αφίρησε πληροφορήθηκα επανακάμπτει οδοντούπ στις μικρές μας θόδνες με την προσφιλή του θεματολογία (έ, αυτήν ξέρει, αυτήν εμπιστεύεται), δηλαδή τον απαγορευμένο έρωτα - και μάλιστα αυτή τη φορά ενός μαθητή και μιάς καθηγήτριας!

Έχω την εντύπωση ωστόσο ότι όσο πάει και τη χάνει την εμπνευσή του το παλικάρι. Σιγά πιά δηλαδή την πρωτοτυπία! Απλή καθηγήτρια με απλό μαθητή, μωρέ; Ούτε καν δηλαδή Λυκαίρχης με Πρόεδρο Δεκαπενταμελούς; Η Προϊσταμένη της Δευτεροβάθμιας με ύστερησαντα σε 7 μαθημάτα, που όμως αποφοίτησε με βαθμό 9,5 (και πέρασε μετά στο Δημοκρίτειο με ύποτροφία); Έ, βάλτου λίγο χρώμα, ρε Μανούσο, μή μιάς ξενερώνεις! Έγω δηλαδή θα στα λέω:

Νά το ξέρεις πάντως ότι είναι δύσκολη περίοδος αυτή για σένα και σοκαριστικά θέματα είναι άπιθνο να βρείς! Τώρα για την Έκπαιδευση τί να πείς, εκεί ή μόνη πραγματικά απαγορευμένη σχέση είναι του μαθητή με τη... μόρφωση (αυτό όμως ΔΕΝ γυρίζεται σε απλό σήριαλ - έσύ 20 επεισόδια θες να κάνεις, όχι τή... «Λάμψη»)! Όχι, όχι, ούτε Υπουργός Παιδείας με Πρόεδρο της ΟΛΜΕ (σιγά πιά τον απαγορευμένο έρωτα - αυτή είναι γνωστή λάγνα σχέση, ύπαρκτη από 30ετίας)! Ένα ειδύλλιο Προέδρου της ΑΔΕΔΥ με ήγυτικό στέλεχος του ΠΑΜΕ μοιάζει καλύτερη ιδέα, αλλά εκεί πάλι θα μιάς πάρει ο ύπνος απ' το πρώτο ακόμη επεισόδιο. Ως ώραία ιδέα θα φάνταζε ίσως και ένα θευλλώδες αίσθημα Σημίτη-Γιωργάκη, ή κακή σχέση των οποίων επιβεβαιώθηκε για μία ακόμη φορά μετά την άρνηση του πρώτου να πάει στα γενέθλια του ΠΑΣΟΚ, με το τρομερό επίχειρήμα ότι «είχε ανεπιλημένες ύποχρεώσεις στο σπίτι του (!!!) στο Κορακοχώρι Ήλειας (sic)» (Ε, και ξέρετε τώρα βέβαια έσεις πόσες ύποχρεώσεις μπορεί να έχει ένας πολιτικός στο σπίτι του, έτσι; Νά σιδερώσει σάβρακα, να πλύνει τη βεράντα που την έχεσε ο σκύλος, ν' άπλώσει τραχανά, ν' άνοιξει φύλλο για πίτα, κλπ.)! Κι εκεί όμως θα πάθαινες άλλο κάζο, γιατί μ' αυτούς τους δυό (και μάλιστα μαζί) δεν θα σου έβγαине έρωτικό δράμα, αλλά...

Ξεχνώντας για λίγο τις βλέςεις και τις ύστεροβουλίες όλων, άπολαμβάνουμε την επίσκεψη Πούτιν στο Άγιονόρος, στο κοινό έδαφος της βυζαντινής μας αίγλης

Καλά να δει Μολυβιάτη, Βαλυνάκη και Παπανδρέου ο άμερικάνος ύφυπουργός. Τή... Ντόρα όμως; Νά συζητήσαν για τό πρόγραμμα «Άθλητισμός και 3η ήλικία»;

Διαμαρτύρονται οι πασόκοι στο θρυλικό Γιωργάκι που πήγε ταξίδι στις ΗΠΑ αντί να άπαντήσει στον Καραμανλή της ΔΕΘ

Σοβαρευτείτε ρέ! Στη Σαλονίκη θά παιχτεί ή επόμενη Κυβέρονση; Ξέρει τί κάνει ο ΓΑΠ, ως και 30 χιλιάρικα βοήθεια έδωσε στον Κύριο Πρέσβη (βοηθεία μας)

Συγγνώμη ρέ παιδιά, θά σκάσω αν δεν ρωτήσω: Αυτόν τον Αθανασάκη, ως τί τον έβαλε εκεί τό ΠαΣοΚ; Για σκιαχτρο κατά των δυνητικών ψηφοφόρων;

Αυτά τά ιστοριογραφικά μαργαριτάρια - πως τάχα φταίνε οι Έλληνες για την τύχη Τσαμήδων κι Έβραίων επί Κατοχής και μετά - με την ύπογραφή Γιώργος Μαργαριτής, δεν είναι του τραγουδιότη

Μά είπα κι εγώ... Ο άνθρωπος είναι σοβαρός, δεν μπορεί να γράφει τέτοιες χοντρές πίπες

Αυτόφωρο κατά 35χρονου παραπληγικού στα Τρίκαλα για αυθαίρετη κατασκευή... ράμπας! Ναι, κι αυτό συνέβη στή θαυμαστή «χώρα του φιλότιμου»!

Όπως κάθε Σεπτέμβρη, έτσι και φέτος, ανάπτυξη εκ βάθρων στην Θεσσαλονίκη. Άντε, του χρόνου πάλι, γεροί νάμαστε...

γλωσσική κωμωδία! Όποτε, άκυρο κι αυτό! Γράψε «άκυρο» και για τό θεωρητικώς άπόλυτο γκανιάν έρωτικό δίδυμο της εποχής (ο Μπούς με μαύρο της Νέας Όρλεάνης), γιατί κι αυτό δεν φαντάζει άπίθνο (δεδομένης της όντως έξαιρετικά έντονης... σεξουαλικής επιθυμίας που νιώθουν οι πλημμυροπαθείς για τον Πρόεδρό τους), τίποτα δεν έμεινε! Τελικά μου φαίνεται ότι ή μόνη λύση για σένα είναι να ξανάρθεις στην Κομοτηνή! Έ, εδώ δημοτικές εκλογές έρχονται, μαχαίρια βγαίνουν, όλο και κάτι θά βρείς να γυρίσεις...

Είπα όμως τώρα για δημοτικές εκλογές και θυμήθηκα τον... πόνο μου, που σας έλεγα στην άρχή! Άφήνω λοιπόν στην άκρη τον Μανούσο, για να σας έξομολογηθώ ότι, μετά τα όσα έγραφα στο προηγούμενο φύλλο, βρισκόμαι πλέον σε ΑΘΛΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, γιατί κάποιος όξυδερκής από τοπικό έντυπο κατάλαβαν τί κουμάσι τυγχάνω κατά βάθος και με ξεσκέπασαν! Και αναδημοσίευσαν τις προάλλες το μισό μου κείμενο, προτρέποντας τον Δήμαρχο να βγει και «να άπαντήσει πολιτικά» (μπρρρ, άνατσουτσούρωσα τώρα - αυτό πάλι που τό βρήκαν, στα «Άπαντα» του Τσοχατζόπουλου;) και θέτοντας ως ύπερτίλους (στα άνήσυχα μάτια του ύπερπληθούς άγνωστικού τους κοινού) τις άκρες άποκαλυπτικές και έμπεριστατωμένες ταμπέλες «κάποιοι προσπάθουν να δυναμιτίσουν τό ήρεμο κλίμα στην περιοχή μας», «οι επικείμενες δημοτικές εκλογές εύκαιρία για κάποιους να διχάσουν τον λαό μας» και «οι επιδιώξεις των Έλληναράδων θέλουν δημοκρατικό προσωπείο».

Έ, μετά άπ' αυτό, όπως άντιλαμβάνεστε, (και άφου ξεπέρασα τό άρκτη σόκ) την έμην άνομιαν διεγωνκώς, εισήλθα πιά σε φάση βαθείας μετανοίας και συντριβής! Νηστεύω έξαντλητικά, δίνω τό 1/10 όσων βγάζω για δωρεές (και μή βλέπετε που ως τώρα έβγαζα ψήφουλα - ήτανε επειδή ζούσα με έναν άπλο μισθό και ούχι ως έκφυχρονιστικόν λαμόγιο - τώρα που μετάνιωσα, θα δείτε σεΐς, τρία νοσοκομεία σ' ένα μήνα θα χτίσω...), ρίχνω στάχτες στο κεφάλι και αυτομαστιγώνομαι καθ' έσπεραν! Και άποταξάμενος τον βδελυρόν έθνικιστικόν μου παλαίον έαυτόν (και τό ύποκριτικόν τάλαντον διά του όποιου κατόρθωνα μιά ζωή να ξεγελάω τους - πρώην - άριστερούς μου συντρόφους), ζητώ πλέον ειλικρινά συγγνώμη και για την άπόπειρα διχασμού του λαού (τόσο από έμένα, όσο και από τα λοιπά άποβράσματα του «Α») και για τον εύρύτερο κίνδυνο που άντιπροσωπώουμε για την περιοχή (και για την άνθρωπότητα, ίσως...). Λυπάμαι άκόμη και για τη στενοχώρια που προκάλεσα σε

Λέτε ο γάμος της Καίσαρη με τον Τουρκάλα να επιδοτήθηκε από κανα INTERREG;

Πρυτάνεις (Παντείου) διώκονται για κακουργήματα, γιατροί (ΑΧΕΠΑ) άπολύονται για ύπερσυνταγογραφήσεις... Μόνο στη Θράκη δεν γίνονται τέτοια;

Τό ντύσιμο του Άη Γιώργη Σαρτανά στην έλληνική Μαριούπολη της Ουκρανίας ανέλαβε ο Σύλλογος Ποντίων Ξάνθης. Όσοι άρωγοί τηλεφωνήσατε: 2541078811

Ρέ σύ Ευριπίδη! Φανταζόσουν ότι μετά τη Σρί Λάνκα, την Όσετία και την Αλβανία, θά έστελνες με την Hellenic Aid βοήθεια και στις... ΗΠΑ;! Τρελλάο μά άληθινό!

300 εκ. ευρώ ή άναμενόμενη επένδυση της άμερικάνικης Lemna για ΒΙΠΕ και βιοκαύσιμα στον Έβρο. Κι 100 από μένα!

Πανελλήνιοι άγώνες έρασιτεχνικού θεάτρου στην Όρεσιτιάδα, χάρη στην άκάματη δραστηριότητα του Άκη Τσονίδη. Κι ένας κούκος, τελικά, φέρνει την Άνοιξη!

Μεγάλη έπιτυχία στην ΑΛΕΞ/πολη του Δ.Ν. προσωπικά μά και του κύκλου μας, ή εκλογή του (με 77-73!) ως εκπροσώπου των γιατρών στο ΔΣ του Νοσοκομείου κόντρα στο κράτος των πανεπιστημίων

Άποκλειστικά στον «Α», νέα όνόματα ύποψηφίων δημάρχων Κομοτηνης: Δόν Κορλεόνε, Τζάκ ο Άντεροβγάλης, Νταβέλης, Έφιάλης, Τσολάκογλου

Όσο για τά νομαρχιακά να άληθεύουν οι φήμες μειονοτικών ψηφοδελτίων ή τις διαδίδουν άπλά για να σφίξουν οι κώλοι;

Τί κάνεις αν δεν σε γλύφει κανένας; Γλύφεσαι μονάχος! (βλ. τό δελτίο Τύπου του προέδρου βρεφονηπιακών σταθμών Κομοτηνης με...3 άναφορές στ' όνομά του)

κάποιους συντοπίτες μου, επειδή εκεί που έγραφα για «έλληνοφάνους τουρκοτζουτζέδες» και «ρουφιανοκουραδοσυναξείς», εκείνοι έξανέστησαν, καθώς μάλλον άναγνώρισαν (άμείσως όμως, βρέ παιδί μου;) τους έαυτούς τους ή τις παρέες τους! Ειλικρινά δεν ήθελα να τους πληγώσω!

Κι έσύ όμως, δήμαρχε, δεν είσαι καθόλου εντάξει! Βγαίνουμε τόσο έγνωσμένης δημοκρατικής εύαισθησίας συμπολίτες μας και σου ζητούν να μιάς άπαντήσεις «πολιτικά» (μπρρρρ, επανατσουτσούρωσα!) κι έσύ τους γράφεις στα πα... (έξεπ, μετάνοια είπαμε!) στο μαλακό σου ύπογάστριο; Δεν κατανοείς ότι ο εν λόγω πολιτικός άναλυτής βλέπει πολύ βαθιά μέσα στα πράγματα και μιάς ξεσκέπασε πλήρως και με τά άλλα που μιάς καταλογίζει, αλλά κυρίως με κείνο τό άνυπέρβλητο περί «δημοκρατικού προσωπείου»; Καθότι βεβαίως όποιος αγαπάει την Έλλάδα, ουδεμία σχέση έχει με τη δημοκρατία, σε αντίθεση με όποιους καυλ... (έξεε!) ήδονίζονται με την Τουρκία (τή γνωστή δηλαδή μήτρα του εν λόγω πολιτεύματος). Από κεί και πέρα, αυτό που άπλά αναζητούμε είναι τό δημοκρατικό προσωπείο, ή μάσκα δηλαδή με την όποια θα μασκαρευτούμε για να ξεγελάσουμε τον κόσμο και να ύλοποιήσουμε τις... «επιδιώξεις μας». (Αλλά πως τό ανακάλυψαν, βρέ, τά τσακάλια ότι ήμασαν έτοιμοι να άλώσουμε όλα τά πόστα, από πρωθυπουργικό θώκο μέχρι Προεδρία της Κομισιόν; Πως τό ανακάλυψαν οι άτιμοι και όδεύουν τώρα αυτοί προς τό Πούλιτζερ, ενώ έμεις γίναμε ρεζίλι στην κοινωνία;)

Θά ανακάμψουμε όμως, κι άς άπέτυχε αυτή ή πρώτη μας άπόπειρα έξαιτίας των φυλάκων που, όπως δυστυχώς άποδείχθηκε, είχαν γνώσιν. Τώρα που μετανιώσαμε και βάλαμε μυαλό, λέμε πιά να πάψουμε να αναζητούμε προσωπεία και να φιλοτεχνήσουμε με άργά και σταθερά βήματα ένα αυθεντικό δημοκρατικό προφίλ, αρχίζοντας: α) να κατακλέβουμε την ύπηρεσία στην όποια εργαζόμαστε β) να σκαρώνουμε κάθε είδους άπάτη, φεσώνοντας όλον τον κόσμο γ) να σερνόμαστε κάθε μέρα στα δικαστήρια δ) να δερνόμαστε δημοσίως και να άνταλλάσσουμε με συντρόφους μας βρισίες και καθήγορίες. (Μονάχα χαφιέδες της Ασφάλειας είναι δύσκολο να γίνουμε, καθότι άπίθνο να ξανάρθει καμμιά Χούντα, ζητούμε λοιπόν την κατανόηση των τιμητών). Μετά άπ' όλα αυτά, ίσως μία μέρα να μιάς άποδεχθεί ή κοινωνία ως έπαρκώς δημοκράτες και να μιάς αξιώσουν και κάποιος τοπικοί άρθρογράφοι με την εκτίμησή τους...